

CONVINS APOI PREOCUPAT - 1

Mulțumesc mult, frate.

Vă

puteți așeza. Consider un mare privilegiu, faptul că pot fi în seara aceasta aici cu fratele Groomer și cu biserica aceasta din Tempe, Arizona.

Acesta

este orașul pe care l-au construit mormonii? (Un frate spune: „Nu. Este vorba de Mesa.”). Mesa. Știam că unul dintre aceste orașe a fost construit de ei. În urmă cu mulți ani, când eram doar un băiat, a fost consacrarea templului mormonilor, dar nu-mi mai aminteam unde a fost aceasta: în Tempe sau în Mesa. Deci este Mesa, cum a spus fratele.

Eu

întârzii întotdeauna, nu ajung niciodată la timp. Știți, mi s-a spus că am depășit cu puțin și data în care trebuia să vin pe acest pământ. Când m-am căsătorit, soția mea a trebuit să aștepte mult timp după mine, iar dacă aș întârzia și la înmormântarea mea, acesta ar fi următorul lucru. De fapt, acela este lucrul la care aș vrea să întârzii, să ajung mai târziu. Dar oamenii au fost buni și m-au așteptat.

Înainte

de a ajunge aici, am prins o furtună de zăpadă care m-a ținut pe loc timp de câteva zile. Astfel, am întârziat cu două zile la întâlnirea cu fratele Groomer, pentru că ar fi trebuit să fiu aici marți seara, dar am făcut aranjamente ca să recuperăm totul.

Toate s-au rezolvat, iar eu voi încerca să recuperez ceea ce s-a pierdut.

Aseară

am avut o întrunire minunată la biserica cealaltă, la fratele Hatton, care este un creștin bun. L-am întâlnit ieri și am studiat puțin împreună; am avut un timp de părtășie minunat și am avut ocazia să ne rugăm împreună. Apoi, aseară am avut un serviciu minunat, însă am stat puțin mai mult, i-am ținut pe oameni până târziu, pentru că acesta a devenit un obicei al meu. Dar în seara aceasta nu voi mai face aceasta. Nu. Nu intenționez să predic mai mult de patru ore. Niciodată nu mă aștept să predic mai mult. De obicei, aceasta este valabil când sunt la tabernacol.

Îi

văd pe unii din prietenii mei din Jeffersonville care au venit să ne viziteze. Văd că în seara aceasta avem printre noi și oameni care au venit din Macon, Georgia. Sunt oameni care parcurg o mie cinci sute de mile pentru a veni la biserică duminică. Și nu fac aceasta o singură dată, ci vin ori de câte ori avem un serviciu sus la tabernacol.

Îi

văd aici și pe fratele și sora Dauch din Ohio. Fratele Dauch este înaintat în vârstă; el și soția lui au fost împreună, iar Domnul a fost bun cu ei. Acest cuplu în vârstă vine în fiecare duminică din Ohio, și vine pe drumuri înzăpezite. Ea, o femeie, a condus tot drumul din Ohio, pentru a fi aici la această întâlnire.

Sunt

prezenți și oameni din Macon și din alte părți, care au venit aici pentru acest serviciu. Suntem bucuroși să avem astfel de prieteni. Suntem atât de bucuroși să împărtășim împreună

privilegiile noastre, părăția noastră, fiindcă mărturisim că suntem cu adevărat străini și călători, și că nu aceasta este casa noastră.

Privesc

și văd un frate din Iowa. Este adevărat, frate? Chiar aici este cumnatul fratelui Norman din Iowa.

Noi

suntem ca Avraam. Am părăsit lumea și căutăm un Oraș al cărui Ziditor și Creator este Dumnezeu; și credem că într-o zi, într-o zi glorioasă, vom vedea acel Oraș. Dorința inimii mele este să văd acel Oraș glorios.

Noi

credem că Dumnezeu ne va binecuvânta în seara aceasta și ne va onora cu Prezența Sa.

Când

am spus că „voi predica patru ore,” am spus-o pentru câteva zâmbete, ca să schimb puțin atmosfera. Vedeți, eu sunt vinovat pentru că vă țin atât de mult, iar oamenii sunt vinovați pentru că stau și mă ascultă. Dar este greu să-i pedepsim pentru aceasta.

Biserica

aceasta este construită foarte bine, pentru că pot vedea pe toată lumea. Dacă va fi să avem un serviciu de rugăciune, locul acesta este foarte potrivit pentru așa ceva.

Chiar

acolo în spate, o văd pe sora Evans. Nu-l văd pe fratele. Ei sunt din Macon, Georgia, de jos din partea caldă a țării. Ieri au vorbit cu noi și ne-au spus că se înțeleg cu yankeii de acolo. Ei au avut o zăpadă de treisprezece centimetri, așa că au cu ce să se laude. Ați călătorit bine, frate Evans?

Dacă

este în ordine, aș vrea să depun o mărturie în legătură cu fratele Evans. Este despre felul cum ne-am cunoscut la Met, în Filadelfia. Mulți din voi ați auzit de fratele Theo Jones. Este un predicator bun, un frate al Evangheliei depline. Noi ne-am întâlnit cu el și ne-a întrebat dacă putem merge împreună la Met pentru câteva seri de serviciu. Eu am fost de acord cu aceasta, în timp ce veneam din alt loc, iar fratele Leo Mercier și fratele Gene Goad l-au cunoscut pe fratele Evans și mi-au spus: „Un om vrea să te întâlnească într-un interviu privat. Este cineva din Georgia,” iar eu le-am zis: „În ordine.”

Mulți

dintre voi vă amintiți că Domnul mi l-a arătat pe micuțul Iosif cu șase ani înainte de a se naște. Medicul a spus: „Este imposibil!” dar Domnul a spus că este posibil, iar Iosif a venit exact la timp. Atunci avea deja doi sau trei ani.

În

dimineața aceea ne-am trezit, iar Iosif se uita la mine în timp ce mă îmbrăcam să merg să iau micul dejun cu fratele Evans. Nu îl văzusem niciodată până atunci și i-am zis soției mele: „Știi, draga mea, bărbatul acesta pe care îl voi cunoaște...” și i l-am descris. „Am avut o vedenie cu el în dimineața aceasta. Îi place să pescuiască, dar merge în locuri interzise. Nu știu dacă ar trebui să-i spun aceasta sau nu.”

„Ai
face bine s-o iei ușor,” a spus ea.

„Așa
voi face,” am răspuns eu.

Atunci
micul Iosif s-a ridicat din pat și a spus: „Tati, să știi că
David va avea un accident de motocicletă.”

„Ce
este aceasta, fiule?” am întrebat eu. A auzit și mama lui
aceasta.

„A
spus „David.”

David
Wood locuiește lângă mine. El a fost martor al lui Iehova. Fiul
lui a avut o paralizie infantilă la un picior și din cauza aceasta
îl ținea sub el. Mama și tatăl lui l-au adus la una din adunările
mele, iar Domnul i-a descoperit totul și i-a poruncit să se ridice
în picioare. A fost vindecat, iar piciorul lui este acum normal.
Tatăl lui este constructor. El și-a predat inima Domnului Isus și
s-a mutat lângă mine, suntem ușă în ușă. Chiar dacă este
incredibil, băiatul nici nu-și mai amintește care picior i-a fost
bolnav. În seara aceasta sunt oameni care îl știu pe băiat. Câți
din cei prezenți îl cunosc pe David Wood? Cu siguranță, mulți
dintre voi l-au văzut.

Deci

Iosif mi-a spus: „L-am văzut pe David că a avut un accident de motocicletă în apropierea școlii.”

Cu

câteva zile înainte de aceasta, Iosif era pe tricicleta lui și mi-a zis: „Tati, L-am văzut... acolo este un Om care are o mână așa de mare.”

„Cum

adică?” I-am întrebat eu.

„Mergeam

cu tricicleta către stradă, iar când m-am uitat în sus am văzut o mână care părea a fi mâna lui Isus și mă împiedica să merg pe stradă.”

Noi

nu ne-am gândit niciodată mult la aceasta, dar când a spus că David avea să se rănească cu o motocicletă, aceasta mi s-a părut ciudat. Noi eram acasă de trei zile, iar el mi-a spus care era piciorul care urma să fie rănit: „Cel drept. Hainele lui vor fi sfâșiate, iar el va fi rănit pe partea dreaptă.”

„Iosif,

tu ai visat aceasta aseară?”

„Nu,

nu! Am văzut aceasta chiar acum.”

Vedeți?

Am crezut că aceasta va trece, dar la trei zile după ce am ajuns acasă, David s-a urcat pe motocicleta unui băiat din Louisville, a mers în josul străzii și a căzut exact unde a spus Iosif și s-a rănit la piciorul drept. Toată partea dreaptă a rămas fără piele pe ea.

Acea

a fost ziua în care l-am întâlnit pe fratele Evans. După ce am vorbit cu el și am văzut că era un frate bun din Sud, i-am zis: „Vreau să te întreb ceva. Mergi la pescuit undeva pe râu? Mi se pare că arăta ca Florida.”

„Da,”

a spus el.

Eu

am continuat: „Recent ai avut o plasă plină cu pește, dar nu trebuia să ai atât de mulți.” Fața lui s-a înroșit și a plecat capul. „Tu și fiul tău ați ascuns peștii aceia de trei ori pentru că ați văzut paznicul plimbându-se pe acolo și ați crezut că vine la voi.”

„Da,

domnule, așa este,” a răspuns el. Fața lui și a soției lui erau foarte roșii. „Îmi pare rău,” a continuat el, „nu ar fi trebuit să fac aceasta.”

„Mi-ar

plăcea să merg la pescuit acolo,” am spus eu.

M-a

dus acolo, însă în locul acela sunt o mulțime de șerpi și crocodili. Este mai rău decât în Arizona unde sunt șopârle veninoase. Ei au acolo vipere veninoase care sunt niște reptile foarte periculoase. Fratele lui a fost mușcat de una în urmă cu trei sau patru ani și are încă piciorul bandajat. A stat foarte mult în spital și nu s-a știut dacă va trăi sau va muri. Este fratele lui mai mic.

Așadar,
am mers acolo cu fratele Evans și am pescuit. Oh, am avut o zi minunată!

Îmi
place să pescuiesc. Sunt cel mai slab pescar din lume, dar am o Călăuză bună: pe El. El îmi spune unde sunt ascunși, și de obicei îi prind.

În
ziua aceea am prins pești frumoși. Cred că unul din ei a avut în jur de cinci kilograme. Era un biban și abia l-am ținut în brațe. Avea o gură cam așa de mare, iar momeala era cam așa. Ar fi putut s-o scuture din gură, dar era prea nervos. Fratele Evans mi-a zis: „Prinde-l, frate Branham!”

Eu
încercam să-l aduc pe apă și l-am tras afară dintre nuferi până când s-a apropiat de mal. Fratele Evans și-a tras pantalonii în sus și a rămas cu picioarele goale. Papura și paiele se ridicau așa, iar el mi-a zis: „O clipă, îl voi lua eu.”

„Nu
te deranja,” i-am zis eu. „Îl voi trage până aici, iar dacă

scapă, avem destul pește.”

Totuși

el a insistat și a zis: „Îl voi lua eu.” Când a ieșit din apă, l-a mușcat o viperă, chiar deasupra gleznei.

Niciodată

n-am auzit un asemenea răcnet și nici n-am văzut o privire ca a lui. A ieșit de acolo ținându-și mâinile așa și scrâșnind din dinți. M-am uitat, iar acolo se vedea clar locul în care îl mușcaseră dinții șarpelui.

În

câteva minute devii cea mai bolnavă persoană de pe pământ. În acea situație ar fi bine să primești imediat ajutor, pentru că altfel vei muri. Veninul viperei este o otravă mortală.

Fratele

este un bărbat mare, iar eu eram prea mic pentru a-l căra două mile prin mlaștină, până la mașină. Peste tot puteam vedea aligatori, iar eu nu eram prea curajos în prezența lor. „Ce pot să fac?” Chiar atunci se părea că Ceva îmi vorbea, și am văzut cuvintele Domnului din Scriptură: *„Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.”* (Luca 10.19). Atunci m-am gândit la fratele lui, dar el nu este credincios; el nu este creștin.

Mi-am

pus mâinile peste el și am zis: „Tată ceresc, suntem într-o stare de urgență, iar eu nu sunt în stare să-l car pe fratele

meu. Pe lângă aceasta, el este atât de grav încât nu mai este timp să-l duc undeva. Nu știu dacă îl vom putea duce să primească ajutor în timp util, dar în Cuvântul Tău scrie: „*Nimic nu-i va vătăma,*” iar el este un credincios.”

Am

observat că nu mai suferea și că nu mai gemea, iar când am terminat rugăciunea, stătea acolo și mă privea zâmbind. Apoi a spus: „Nu mă mai doare.”

„Atunci

continuăm?” I-am întrebat eu și am pescuit toată ziua până seara la unsprezece.

Am

pescuit atât de mulți bibani mari încât atunci când ne-am întors în oraș, mulți oameni le-au făcut poze și i-au privit până seara târziu.

Fratele

lui, cel care fusese mușcat de un șarpe, conducea un magazin de momeli. A venit și el acolo, iar noi i-am povestit ce s-a întâmplat și i-am arătat locul mușcăturii. Dar el a zis: „Este bine să fii religios, dar nu prost.” Apoi a adăugat: „Du-te cât poți de repede la spital ca să-ți fie acordat primul ajutor!”

„Dacă

Dumnezeul cel Atotputernic m-a apărat de la unsprezece dimineața până la unsprezece seara, atunci totul este în ordine pentru mine,” a răspuns fratele Evans, iar de atunci nu a mai avut nici o durere acolo.

Vrei

să te ridici în picioare, frate Evans, ca să vadă toți despre cine am vorbit? Fratele este cel de acolo.

Oh,

El este Dumnezeu oriunde ați fi voi. Este El, Isus Hristos care nu dă niciodată greș. „Nu vă voi părăsi niciodată ci, *sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului.*” (Matei 28.20). Să-ți pui credința în orice timp în Cuvântul Lui este o provocare, dar El va împlini totul.

Este

un privilegiu să fiu în seara aceasta aici cu bunul nostru frate Groomer. El a insistat mult să vin aici, și cred că este minunat să fiu în seara aceasta, în locul acesta, cu acești frați minunați. L-am cunoscut și pe fratele Ballard care se află acolo și pe mulți alții dintre voi. Ne așteptăm cu toții să fim împreună la micul dejun al oamenilor de afaceri. Care este numele locației? Ramada. Am spus bine? Ramada. Este în spaniolă?

Îmi

amintesc că odată am învățat un cuvânt în spaniolă: „oye.” Nu-l mai pronunț bine acum, așa că aș face bine să renunț. „Oye” înseamnă „mă auzi,” sau așa ceva. (Cineva spune: „Oye”). „Oye.” Da, aceasta este. „Oye.”

Și

mai știu „Gloria a Dios”, adică „Glorie lui Dumnezeu.” Deși l-am învățat mai demult, încă strig: „Gloria a Dios!”

În

seara aceasta nu vă voi ține mult.

Vă

rog să mă iertați pentru că stau pe platformă, vorbesc astfel de lucruri și mă bucur, dar mă bucur cu adevărat pentru că sunt aici. Eu cred că Dumnezeu vrea ca copiii Lui să fie fericiți, însă putem ajunge la extreme și să nu mai fim sinceri în legătură cu aceasta. Dar Dumnezeu vrea ca copiii Lui să fie fericiți cu adevărat, sociabili și prietenoși. „Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” (Ioan 13.24). Cred că de aceea ar trebui să fim creștini fericiți.

Înainte

de a citi Cuvântul, să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul pentru un moment.

Noi

suntem aici pentru un moment de părtășie și mă întreb dacă în seara aceasta, în această clădire micuță sau afară există vreo cerere care se dorește menționată. Lăsați să fie cunoscută prin faptul că ridicați mâna. Numai Dumnezeu vă cunoaște inima. Dumnezeule, fii milostiv. El vă cunoaște nevoile. Câți din cei care au ridicat mâna au o nevoie spirituală? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Ridicați mâinile și cei care sunteți bolnavi. O, vai! Este o lume bolnavă, nu-i așa? Să vorbim cu El, cu Cel care poate să ne îndrepte greșelile.

Dumnezeule

Atotputernic, Tu Te-ai arătat lui Avraam sub Numele de Dumnezeu cel Atotputernic și ești în veci de veci, Dumnezeu cel Atotputernic. Suntem atât de bucuroși în seara aceasta fiindcă știm că dacă venim la chemarea lui Isus, avem siguranța că ne ascuți, pentru că este scris: „Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.” (Ioan

16.23). Noi credem aceasta pentru că este un Cuvânt al lui Dumnezeu, și avem atât de multe nevoi în seara aceasta.

Îți

mulțumim pentru această biserică, pentru această națiune în care mai putem avea astfel de adunări și pentru acest oraș care nu-și închide ușile. Îți mulțumim pentru păstorul acestei biserici, fratele nostru scump, pentru comitetul ei, pentru diaconi, pentru oamenii de încredere și pentru mădularele ei. Mai presus de toate, Îți mulțumim, Doamne, pentru fiecare călător aflat în seara aceasta aici, și pentru cei care poposesc cu noi aici pe pământ.

Tată,

ne-am adunat împreună, cu sinceritate în închinare, și credem că Te vei întâlni cu noi și nu vei refuza să ne binecuvântezi și să ne împlinești dorințele. Tu cunoști starea sufletească a acestor oameni, de aceea Te rugăm să îndepărtezi orice frică și îndoială din inimile lor, și fie ca Duhul Sfânt să dețină controlul deplin.

Doamne,

ne rugăm pentru cei care au dureri în trup și nu se pot bucura de viață, pentru cei cărora diavolul le-a făcut rău și i-a îmbolnăvit. Ajută-i, ca să știe în seara aceasta, că fiecare din ei este vindecat prin rănilor lui Isus Hristos. Ajută-ne să avem curaj să ne ridicăm în prezența lui Dumnezeu, prin credință, pentru că Dumnezeu este cu adevărat Tatăl nostru, iar credința este mama noastră care ne duce la naștere, la Dumnezeu. Îngăduie deci, să fim aduși în prezența lui Dumnezeu Tatăl care ne-a dat făgăduința, prin credința mamă. Eliberează-ne de orice rău, așa cum ne-a învățat El să ne rugăm: „*izbăvește-ne de cel rău.*”

Doamne,
binecuvântează-i pe predicatorii care stau aici. Va urma adunarea oamenilor de afaceri, de aceea Te rugăm să îngădui să fie salvate cât mai multe suflete. Iar când vom pleca în seara aceasta, să putem spune ca cei care mergeau pe drumul Emausului: „Nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea de-a lungul drumului?”
Binecuvântează
Cuvântul Tău în timp ce Îl citim. „Cuvântul Tău este o Candelă,” este Lumina care luminează de pe pământ până în slavă. Doamne, îngăduie ca în seara aceasta să ne urcăm puțin mai sus pe scară, din pricina părtășiei în prezența lui Isus Hristos. Tată, Te rugăm să pășești în ceasul acesta în prezența noastră. Ia Cuvântul Dumnezeului celui viu și dă-L fiecărei inimi flămânde, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Cei
cărora vă place să urmăriți în Scripturi și vă luați notițe,
vă rog să deschideți la **Ioan**
capitolul 1.

Vom începe citirea de la **versetul**
15 la 41:

„Ioan
a mărturisit despre El, când a strigat: „El este Acela despre
care ziceam eu: „Cel ce vine după mine este înaintea mea, pentru
că era înainte de mine”. -

Și
noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har;

căci
Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin

Isus Hristos.

Nimeni

n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”

Iată

mărturisirea făcută de Ioan, când iudeii au trimis din Ierusalim pe niște preoți și leviți să-l întrebe: „Tu cine ești?”

El

a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.

Și

ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu sunt!” „Ești prorocul?” Și el a răspuns: „Nu!”

Atunci

i-au zis: „Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?”

„Eu”,

a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustiu: „Neteziți calea Domnului!”, cum a zis prorocul Isaia.”

Trimișii

erau din partea fariseilor.

Ei

i-au mai pus următoarea întrebare: „Atunci de ce botezi dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?”

Drept

răspuns, Ioan le-a zis: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți.

El

este Acela care vine după mine - și care este înaintea mea - eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii Lui.”

Aceste

lucruri s-au petrecut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

A

doua

zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!

El

este Acela despre care ziceam: „După mine vine un Om care este înaintea mea, căci era înainte de mine.

Eu

nu-L cunoașteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca El să fie făcut cunoscut lui Israel.”

Ioan

a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.

Eu

nu-L cunoșteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”

Și

eu am văzut lucrul acesta și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.”

A

doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui.

Și,

pe când privea pe Isus umblând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

Cei

doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe și au mers după Isus.

Isus

S-a întors; și, când i-a văzut că merg după El, le-a zis: „Ce căutați?” Ei

l-au răspuns: „Rabi (care tâlmăcit înseamnă Învățătorule), unde locuiești?”

„Veniți

de vedeți”, le-a

zis El. S-au dus și au văzut unde locuia; și în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.

Unul

din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

El,

cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care tălmăcit înseamnă Hristos).”

Fie

ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Său. Acum, aș vrea să vă atrag atenția pentru câteva minute asupra unui text micuț, dacă pot să-l numesc așa. În timp ce stăteam la birou, pe la ora trei sau patru după-amiaza, am fost izbit de textul acesta. Titlul la care m-am oprit este format dintre trei cuvinte: **„Convins, apoi preocupat.”**

Noi

trăim într-un timp îngrozitor; în timpul unei mari decăderi. Noi știm și suntem conștienți cu toții de aceasta.

Aseară

am predicat despre **„Presupunere”**, la biserica acealaltă. Astfel, am văzut că oamenii iau ceva și presupun că sunt creștini. Așa cum am explicat aseară, cuvântul „Presupunere” înseamnă „a te aventura; a îndrăzni să faci ceva fără acordul unui autorități adevărate sau a lua ceva drept sigur; a face ceva înainte să fii autorizat să faci aceasta; a face ceva fără a avea acordul sau autoritatea de a face.” Din

păcate, astăzi sunt prea mulți cei care fac presupuneri. Ei spun: „Păi, eu am făcut așa și așa. M-am alăturat unei biserici, am fost scufundat în apă și presupun că sunt creștin.” Aceasta nu va funcționa. Nu puteți presupune pe baza acestui fapt. Tu trebuie să fii sigur că ești creștin. Vedeți? Trebuie să știi cu adevărat că ești creștin.

Națiunea

noastră are mai mulți membri creștini decât a putut vedea vreodată. Potrivit statisticilor, fiecare seminar sau curs de școală biblică a căzut sub norma predicatorilor. Odată, oamenii tineri care aveau chemarea să meargă pe câmpul misiunii, stăteau la rând pentru a fi înscriși în școli, dar acum de-abia dacă-i mai poți convinge să meargă. Undeva este ceva greșit. Vedeți? Nădăjduiesc să nu spun ceva greșit, dar eu cred că acest lucru se datorează lipsei de interes. Oamenii sunt preocupați, dar nu destul de preocupați. Există prea multă preocupare pentru a face bombe atomice sau pentru a ajunge primii pe Lună. Pe mine nu mă interesează cine ajunge primul pe Lună, fiindcă eu doresc să ajung în ceruri. Acela este locul unde doresc să ajung.

Întotdeauna

există discuții în jurul subiectului: „Noi am ajuns primii în spațiu.” Astfel, Rusia continuă să ne spună: „Noi am ajuns primii în spațiu.” Dar pe mine nu mă interesează aceasta fiindcă noi avem de două mii de ani pe Unul în spațiu. Da. Ei sunt orbi. Sunt cu mult în spatele nostru, sunt cu două mii de ani în urmă. Noi avem de două mii de ani un Bărbat în spațiu. El S-a ridicat din morți, iar acum este în spațiu, este pretutindeni. Cu siguranță. El este Cel pe care Îl căutăm noi și ne va duce și pe noi acolo: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri... Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.” (Ioan 14.2). El este undeva, dincolo de spațiu, eu nu știu unde, dar El va veni înapoi ca să ne ia acolo. Aceasta este. „Să

nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.” (Ioan 14.27). Oh, mie îmi place aceasta! Aceasta îmi spune că „Există o casă în Stâncă, undeva, cu mult dincolo de vârful muntelui,” așa cum a spus poetul.

Ceea

ce este în decădere este lipsa de preocupare pentru Trupul lui Hristos. Cred că este posibil să nu fi fost prezentat ceea ce este important. O mulțime de studenți tineri care își urmează chemarea în viață văd atât de multe eșecuri și văd că ordinea și programul zilei a eșuat. Nu Hristos a dat greș, ci sistemul pe care l-am creat noi. Planul lui Hristos nu a eșuat niciodată. Numai planul oamenilor a dat greș. Hristos are un plan în care trebuie să intrăm.

Am

putea sta mai mult la aceste Scripturi micuțe și lucruri despre care voiam să vorbesc, dar ca să ne grăbim puțin, vom merge în cartea lui Isaia unde vedem că Ioan a fost numit pentru prima dată *„glasul celui ce strigă în pustiu.”* (Isaia 40.3, Matei 3.3). Aceasta s-a întâmplat cu șapte sute doisprezece ani înainte de nașterea sa.

Tatăl

său, Zaharia, era preot în Templul Domnului. El și soția sa, Elisabeta, erau înaintați în vârstă, iar Duhul Sfânt a venit la el, l-a binecuvântat și i-a spus despre copil, așa cum știm cu toții.

Eu

cred că a fost un lucru ciudat și un sentiment ciudat în inima aceluia cuplu în vârstă, când a sosit acest fiu făgăduit.

Potrivit Cuvântului lui Dumnezeu, Zaharia a fost mut până în ziua când i-a pus nume copilului. Vedeți?

Cuvântul

lui Dumnezeu este desăvârșit, așa că nu trece nici măcar o iotă sau un mic amănunt din El, fără să se împlinească. Isus vine, iar El vine pentru o Biserică sfântă, fără pată sau zbârcitură. Nici o iotă sau un Cuvânt din Aceasta, nu va cădea niciodată. Biserica va fi în starea aceea la venirea Domnului Isus. Ei ne așteaptă.

Zaharia

și Elisabeta erau înaintați în vârstă și știau că nu vor trăi îndeajuns de mult, ca să-și vadă fiul crescând și împlinindu-se cu el ceea ce avea Dumnezeu în Planul Său. Dar știau că Dumnezeu era cu el pentru că Duhul Sfânt dăduse acea făgăduință și știau că Dumnezeu avea să aibă grijă de fiul lor. Potrivit istoriei, ei au murit când Ioan avea în jur de nouă ani.

Cât

de ciudați erau acești oameni!

Fiindcă

era născut într-o casă de preot, se părea că Ioan avea să fie un om religios și ar fi trebuit să meargă la școală ca să devină preot ca și tatăl său. Acesta ar fi trebuit să fie cursul normal al vieții lui.

Când

un băiat simte că are o chemare în viață, primul lucru la care se gândește este să meargă undeva la un seminar, la o școală

sau ceva și să aștepte până obține o diplomă sau ceva înainte să înceapă să predice.

Dar

Ioan a făcut invers. El nu a mers la școala pe care o urmase tatăl său, deși știa că are o chemare în viață; deși știa că trebuia să-L prezinte lumii pe Mesia, pentru că urma să fie premergătorul Lui. El nu putea face nici o greșală în legătură cu aceasta.

El

știa că nu putea merge la școală și să spună: „Mulți dintre voi nu înțeleg, dar eu sunt fiul preotului Zaharia, care a învățat tot aici în școala aceasta de teologie. Voi o cunoașteți pe mama mea, o femeie dreaptă și știți cine sunt eu. Astfel, am venit aici, episcopilor și arhiepiscopilor, ca să vă spun cum va arăta acest Mesia, pentru că eu trebuie să știu cum va arăta El. Trebuie să fiu sigur, pentru că El va fi un Om. Va trebui să știu cum arată, pentru că va trebui să-L prezint lumii.”

Aceasta

este o însărcinare importantă, iar voi știți fraților, că și noi avem aceeași însărcinare. Așa este. Este aceea de a-L prezenta oamenilor pe Mesia.

Așadar,

Ioan știa că dacă ar fi mers la școala teologică, fiecare om ar fi avut o părere diferită în legătură cu aceasta și ar fi cauzat numai confuzie.

Dar

el a mers în pustie, la vârsta de nouă ani, ca să fie singur cu

Dumnezeu și ca să nu facă vreo greșeală. Voia să știe cum va fi Mesia, cum avea să-L găsească el, și cum va arăta ca să-L poată prezenta. Noi vedem că în loc să meargă să-și ia toate diplomele pentru a fi preot ca tatăl său, pentru a călca pe urmele tatălui său, el a mers cât a putut de departe de școală și s-a instalat în pustie, singur cu Dumnezeu.

Eu nu am nimic împotriva școlilor, ele sunt în ordine, dar uneori, după ce ai obținut toate diplomele de la școli, trebuie să mergi undeva în pustie ca să afli voia lui Dumnezeu. Așa este. Acesta este adevărul.

Purtând această mare însărcinare, Ioan s-a dus direct în pustie și a stat acolo de la vârsta de nouă ani până la vârsta de treizeci de ani.

Voi puteți vedea felul cum a vorbit el, fiindcă era un om al sălbăticiilor: „Oh, generație de vipere!” Vedeți? El s-a obișnuit cu șerpii din pustie. Vedeți? „Oh, securea este înfiptă la rădăcina pomului.” Vedeți? El a predicat așa cum a trăit, în conformitate cu mediul în care a trăit. Astfel, simbolurile folosite au fost în legătură cu lucrurile pe care le-a văzut în pustie.

De ce era atât de sigur Ioan? El nu a spus: „Poate acesta este El,” ci a spus: „Iată-L, El este!” Cum de era atât de sigur?

Să

citim un alt verset. Am scris aici versetul 26, așa că haideți să vedem ce aflăm din acest verset: *„Drept răspuns, Ioan le-a zis: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți.”*

Vedeți?

Ioan știa. Cum de era atât de sigur Ioan că undeva, prin acea mulțime, stătea Mesia? *„...în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți. El este Acela care vă va boteza cu Duhul Sfânt.”* Vedeți? El Îl cunoștea. De ce? Pentru că venise vremea împlinirii.

Fraților,

timpul este aici. Creștinul nu trebuie să se alăture unei biserici, să depindă de cineva, să facă manevre, să aibă ceva senzație sau ceva de felul acesta, ci trebuie să se asigure că este pe calea dreaptă.

Astăzi

avem atât de multe! Astfel, unii își alocă timpul școlii; alții, pentru învățarea crezurilor; alții, pentru lucruri amuzante, iar alții, pentru a face diferite lucruri. Eu n-am nimic împotriva acestor lucruri, le puteți face, dar fără să aveți ceea ce este adevărat. Înțelegeți?

Noi

trebuie să fim siguri că timpul pentru revărsarea Duhului Sfânt este aici. El a promis că-L va turna în zilele din urmă.

Există

mulți oameni care spun: *„Dacă tremurați, țineți ochii închiși. Fac tot felul de lucruri și obțin o senzație.”* Obții niște

duhuri, prietene. Dacă viața ta nu se aliniază cu ceea ce predici, ceva este în neregulă cu ceea ce ai. Înțelegeți? Acesta este adevărul. Desigur.

Trebuie

să fii sigur. Duhul Sfânt va scoate la suprafață o viață sfântă și dreaptă, dacă dorința aceasta este regăsită în inima ta. Dacă trebuie să te forțezi în mod constant, dacă te forțezi să faci ce este bine, dacă mai însetezi după lumea aceasta, atunci ceva este greșit. Vedeți? Duhul Sfânt în voi nu va înseta după lume, ci după Dumnezeu. Dacă vă este greu să veniți la biserică, dacă vă forțați s-o faceți atunci când biserica este deschisă, ceva este în neregulă cu acel duh, pentru că încearcă să vă țină departe de Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu vă duce direct la biserică de fiecare dată când ușile ei sunt deschise pentru părtășie. Da, domnilor. Înțelegeți? Voi trebuie să fiți siguri de ceea ce aveți, pentru că timpul este aici.

Ioan

a știut că sosise timpul împlinirii, de aceea a spus: „...în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți.” Nici el nu-L cunoștea în clipa aceea, pentru că dacă L-ar fi cunoscut, ar fi spus: „Iată-L aici sau Iată-L acolo. Cel ce stă acolo este El.”

Dacă

ar fi mers la școală, poate că Ioan ar fi spus lucrurile numai pe jumătate. Dar vedeți voi, el a mers la o școală diferită. Ioan a mers înaintea lui Dumnezeu, iar prin Cuvântul lui Dumnezeu, le-a spus cum va fi Mesia. Așadar, el aștepta să vadă semnul lui Mesia. Voia să vadă unde era Mesia pentru că Dumnezeu îi promisese: „Ți-L voi arăta pe Mesia!”

Dacă

doriți versetul, acesta este un semn biblic. Este vorba de versetul 33:

„Eu

nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis:

„Acela

peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”

Vedeți?

Acesta este Dumnezeu care dorește să Se asigure că nu există neînțelegeri în legătură cu aceasta. El i-a spus lui Ioan:

„Ioane, îți voi da un semn, iar când vei vedea acest semn peste El, vei ști că este Mesia.”

Ioan

a spus: „El este acolo undeva, dar eu nu-L cunosc încă.”

Dar

de îndată ce a văzut Duhul Sfânt coborându-Se și odihnindu-Se peste El, L-a cunoscut. Nimeni n-a văzut aceasta afară de Ioan. Gândiți-vă la aceasta. Duhul Sfânt a venit jos sub forma unui porumbel și S-a odihnit peste Isus, dar nimeni nu a văzut aceasta în afară de Ioan, pentru că făgăduința i-a fost dată numai lui.

Dacă

aici există un necredincios care nu crede în botezul Duhului Sfânt, poate spune: „Eu nu cred aceasta!” iar voi nu veți ști niciodată nimic despre aceasta. Poate tu zici: „Eu nu cred în vindecarea divină. Nu o văd ca fiind un lucru bun.” Cu siguranță

că nu poți vedea. Nu, domnule, deoarece ea este pentru cei credincioși, pentru cei care cred. Cei ce însetează în inima lor să-L vadă pe Dumnezeu, Îl vor vedea.

Oamenii

care erau cu Pavel, nu au văzut Lumina care atârna deasupra lui. Ei nu au văzut-o, dar pentru Pavel a fost atât de reală încât a orbit. Pentru el a fost atât de strălucitoare încât a fost ridicat de acolo orb, în timp ce ceilalți nu au putut vedea absolut nimic. Așadar, ea este trimisă la cei care cred și sunt gata s-o primească.

Oamenii

aceia înțelepți, magii din răsărit, au urmărit steaua timp de doi ani, de-a lungul râului Tigru și pe câmpii. Urmărind Steaua, ei au călătorit din Arabia spre Ierusalim. Ea a trecut pe lângă fiecare observator, dar nimeni nu a scris nimic despre ea; nimeni nu a văzut-o în afară de ei.

Așadar,

eu cred că Duhul Sfânt este în seara aceasta aici. El este aici pentru cei care trebuie să-L primească, pentru cei care cred în El și Îl așteaptă. El este aici ca să rezolve fiecare problemă duhovnicească existentă și pentru a vindeca fiecare persoană bolnavă de aici. El este aici, dar trebuie să veniți, să intrați în duhul de aici și să aveți atitudinea corectă pentru a-L primi. Nu trebuie să veniți pe o bază emoțională, ci pe baza faptului că credeți o făgăduință pe care a făcut-o Dumnezeu. Aceasta face totul.

Ioan

aștepta să vadă acel semn, apoi a putut să-L prezinte; și a făcut întocmai.

A

doua zi, Ioan L-a văzut din nou pe Isus și a spus: „*lată Mielul lui Dumnezeu.*” El era sigur; știa că Isus era El.

Ei

I-au întrebat: „De unde știi aceasta?” Și el a răspuns: „*Cel care m-a trimis să botez cu apă, mi-a spus: „Cel peste care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând acolo, este Cel care botează cu Duhul Sfânt și cu Foc.”*”

Acolo

erau și doi dintre ucenicii lui, și ei L-au urmat pe Isus. Este vorba de Filip și Andrei. Iar când au ajuns la El, L-au întrebat: „Rabi, unde locuiești? Am dori să știm aceasta. Noi l-am ascultat pe profetul care stătea aici la râu. De șase luni, el ne tot spune că va veni Mesia și că el Îl va recunoaște. Noi știm că Acel Profet va fi un Om, iar el spune că Tu ești Mesia. Spune-ne, unde locuiești?”

Și

El le-a răspuns: „*Haideți și vedeți.*”

Ei

s-au dus și au stat toată noaptea cu El, pentru că totul se petrecuse după-amiaza târziu. Ați observat? Ei au stat în noaptea aceea cu El, iar în dimineața următoare erau atât de convinși, încât Andrei a dorit să-l aducă și pe fratele lui. Vedeți?

Aceasta

este singura cale pe care poate veni preocuparea în biserică și printre oameni. Este nevoie să stai destul de mult timp ca să te

convingi că este Dumnezeu, și nu o iluzie mintală, o emoție, o psihologie sau ceva născocit. Trebuie să fii convins că este botezul Duhului Sfânt pe care a promis Dumnezeu că-L va trimite în zilele din urmă.

Acesta

este motivul pentru care seminariile nu mai au loc. Ei văd că într-un fel sau altul, li se promite ceva la care nu se mai ajunge niciodată. Este ceva ce promit, continuă să promită și să promită și să promită, dar nu se ajunge niciodată la ceva palpabil.

Dar

„făgăduința

aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul nostru,”

a

spus Petru în ziua de Rusalii. Nu este pentru un grup din trecut, dintr-o altă epocă, ci este pentru astăzi. Cât de mulți? *„În oricât de mare număr îi va chema Domnul nostru.”*

Semnele

urmau să-l urmeze pe credincios pentru ca oricine să știe cine este el; acestea fiind o legitimare a lui, a ceea ce este el.

Andrei

a devenit foarte, foarte preocupat pentru că a stat cu El toată noaptea și a fost convins. Apoi, când a fost convins că El era Hristosul, a devenit preocupat, îngrijorat pentru altcineva.

Eu

cred că fiecare bărbat, fiecare femeie, fiecare fată sau băiat, care stă suficient de mult timp în prezența Lui și este convins că ceea ce a primit este în ordine și că Acesta este Duhul Sfânt,

arde atât de tare în inima lui încât nu mai poate sta liniștit și să-i lase pe oameni să moară în rușine și în păcat. Aceasta va măcina fiecare părticică a inimii voastre, să mergeți afară în stradă. Această preocupare îl cuprinde pe fiecare creștin când vede că oamenii sunt cuprinși în întregime de păcat: beau, joacă jocuri de noroc, înjură, fumează, etc. Dacă oprești o mașină, vei vedea că la volan este o femeie cu o țigară între degete, cu părul tăiat și cu alte lucruri pe care le fac femeile din ziua de astăzi. Și deși sunt așa, mii de astfel de oameni spun că sunt creștini.

Prieteni,

voi nu realizați, dar prin aceasta ele doresc să se asemene cu prima doamnă a țării. Știați că și Izabela a fost cândva prima doamnă a țării? Vedeți? Cu siguranță. Dar Ilie a arătat-o cu degetul. Ea l-a urât, dar el i-a spus unde era locul ei. De fapt, el a fost păstorul ei, deși ea nu a vrut să recunoască aceasta. Așa este.

Noi

vedem tot acest păcat și starea în care sunt lucrurile, iar aceasta ne macină inimile. Soția mea mi-a spus azi dimineață: „I-ai văzut pe copilașii aceștia?” Noi am fost împreună la biserica cealaltă, iar ea mi-a zis: „Bill, a fost încântător.”

Apoi,

când am venit pe drum înapoi, am văzut fete care nu aveau nici doisprezece ani și veneau de la școală cu țigara în mână, în timp ce băieții pășeau alături de ele cu brațele în jurul lor. Copii, polițiștii ar trebui să vă oprească atunci când văd așa ceva, fiindcă aceasta se numește corupere. De ce? Ce se va întâmpla cu copilele acelea sărmene? Merg în cabarete și în alte locuri de felul acesta, beau, joacă jocuri de noroc și se întrețin că acești băieți deși nu au nici măcar paisprezece ani, iar mamele

lor sunt la fel de rău ca ele. Și totuși, aparțin unei biserici.

Ieri,
când eram la biserică, soția mea mi-a zis: „A fost minunat să văd grupul acela de copii de opt sau nouă ani care veneau să se roage la altar, iar la sfârșit s-au dus și au luat cârpe să facă curățenie, ca să fie curat când vor veni oamenii la adunarea de seară.”

Binecuvântat
să fie Numele Domnului pentru că mai există undeva o ramură originală; mai este o rămășiță pe care Dumnezeu o va chema laolaltă. În ordine.

Convins,
apoi preocupat. De îndată ce s-a convins că Acela era Mesia, Andrei a fost preocupat în legătură cu fratele său. Cum s-a convins de aceasta? A stat toată noaptea cu El.

Problema
noastră este că nu putem sta nici măcar cinci minute cu El. „Oh, trebuie să ajung acasă! Trebuie să văd o emisiune la televizor; trebuie să văd una sau alta și nu pot să stau mai mult. Este un serial nou și nu am ratat nici măcar un episod. Deci nu pot să stau.” Da. Aceasta este. „Nu pot rămâne pentru că trebuie să fac aceasta și cealaltă. Nu am timp.” Oh, frate! *„Caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui.”* Vedeți?

Problema
este că atunci când pierzi preocuparea pentru El, după un timp îți dai seama că ai pierdut tot. Apoi, vei constata că nu mai ești preocupat de nimic altceva decât de tine însuși. Așa este.

Astăzi

suntem foarte preocupați de umplerea bisericilor noastre. Penticostalii vor să obțină mai mulți membri decât baptiștii; baptiștii vor să obțină mai mulți membri decât metodiștii, și toți strigă cu mare plăcere că obțin din ce în ce mai mulți.

Dar

ce au ei? Nu au nimic în afară de lumea josnică pe care o poți vedea pe stradă, când în biserică nu ar trebui adus nimic necurat. Numai cei sfinți și curați vor păși înăuntru și vor fi puși deoparte. Nu-i de mirare că cei păcătoși au un timp groaznic. Oamenii, chiar și penticostalii, presupun că sunt creștini, dar cu toate acestea merg și se distrează în lume, merg la petreceri și dansuri, femeile își taie părul și poartă rochii imorale.

Voi

spuneți: „Penticostalii nu fac aceasta.”

Haideți

cu mine la micul dejun al oamenilor de afaceri și veți vedea dacă fac astfel de lucruri sau nu. Haideți duminică dimineața în orice biserică penticostală și veți vedea dacă fac sau nu aceste lucruri. Se poartă atât de urât și fac multe alte lucruri neîngăduite. Aceasta este o rușine, și voi știți cu toții că este.

Voi

ziceți: „Păi, n-ar trebui să spui aceasta.”

O,

Dumnezeule, ai milă! Dumnezeu să ne dea pe cineva care are curajul

să spună aceste lucruri. Este Biblia. Da. Acestea sunt lucrurile care trebuie spuse. Cu siguranță.

Eu

am foarte puțin respect pentru un bărbat care-și lasă soția să facă astfel de lucruri. Cum poate fi creștin un asemenea om? El ar trebui să-și conducă propria casă și s-o țină în ordine. Este o rușine. Trebuie să ne întoarcem la sfințire, la ceea ce este drept; trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu. Așa este.

Vedeți

voi, lumea privește biserica. Noi, credincioșii cincizecimii predicăm ceva, iar oamenii ne privesc și spun că nu avem ceea ce spunem că avem. Vedeți? Lumea spune: „Ei n-au ce spun și nu sunt cu nimic diferiți de lume.” Așa este. Au dreptate. Așa este.

Vedeți?

Noi încercăm să mergem tot timpul în pas cu lumea; încercăm s-o eclipsăm. Așa cum am spus și aseară, voi încercați să-i întâlniți pe teritoriul lor. Lăsați-i să vină pe teritoriul nostru. Vedeți? Noi să nu dorim să încercăm să obținem ceea ce au ei, pentru că avem Ceva ce ei nu pot avea decât dacă devin unul dintre noi. Așa este. Trebuie să fie un vas al Domnului, să-L aibă pe Hristos.

Hristos

a spus: „*Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*” (Ioan 12.32).

Dar

vedeți, când biserica nu face aceasta...Așa cum spune cântarea, voi trebuie să-L preamăriți prin faptul că trăiți așa cum trebuie s-o facă creștinii. Vedeți? Dar în loc să facem aceasta, noi mergem pe alte cărări, iar lucrurile pe care le facem dovedesc că nu suntem ceea ce trebuie să fim. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că voi numai presupuneți că sunteți creștini, așa cum am spus și aseară. Nu faceți aceasta! Haideți înapoi! Nu luați un înlocuitor, pentru că veți muri.

Amintiți-vă

că atunci când muriți și acel suflet vă părăsește, nu se va mai schimba niciodată. Nu, domnilor. Moartea nu schimbă sufletul. Ea schimbă numai locul în care locuiește, dar este același suflet. Astfel, dacă nu este născut din nou și parte din Duhul veșnic al lui Dumnezeu, acel suflet are un început. Și tot ce are un început, are și un sfârșit. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu este Singurul care este veșnic.

Dacă

nu ești născut din nou și nu ai Viața veșnică (cuvântul grecesc „ZOE” care înseamnă „Propria Viață a lui Dumnezeu”) în tine, vei pieri. Dar dacă Viața lui Dumnezeu este în tine, tu nu poți pieri pentru că Dumnezeu nu pierie niciodată. Așa este. Tu nu poți pieri pentru că ești un vlăstar, un fiu al lui Dumnezeu și ai Viața veșnică. Oh, de aceasta are nevoie Biserica. Când Dumnezeu este în voi, El va trăi propria Sa Viață în voi. Înțelegeți? Aceasta este modalitatea prin care știm că suntem creștini: Dacă ai Duhul lui Hristos, vei fi preocupat de fratele tău.

El

a fost atât de preocupat de noi, încât a venit din ceruri; a renunțat la Rai, a venit pe pământ, S-a născut într-un grajd, printre niște behăitoare și n-au avut nici măcar haine cu care

să-L îmbrace. Nu a avut nici un loc unde să-Și pună capul și nici un mormânt în care să fie îngropat. A fost lovit și străpuns. A fost atât de preocupat pentru noi, Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu.

Dacă

Duhul care a fost în El, va fi și în voi, oare nu veți fi preocupați și voi în legătură cu frații voștri și cu biserica?

Nu

demult, un bărbat mi-a spus: „Frate Branham nu te mai lua de biserică! Nu mai spune acele lucruri, fiindcă nu trebuie să spui așa ceva.”

„Atunci

cine le va spune?” I-am întrebat eu. Vedeți? Așa este.

Aceasta

este datoria noastră. Datoria noastră față de oameni este să le spunem Adevărul, pentru că într-o zi îi vom întâlni din nou. Noi stăm puțin aici, este o ședere scurtă, dar dincolo vom sta pentru veșnicie. Să rămânem la aceasta, să spunem Adevărul și să trăim Adevărul. Da, să fim preocupați de aceasta.

Dar

înainte ca să deveniți preocupați, trebuie să fiți convinși că aveți dreptate. Când sunteți convinși că Dumnezeu are dreptate și că El este în voi; când știți că Dumnezeu a făcut lucruri mărețe pentru voi, atunci sunteți siguri. Ce va urma? Dacă îl vei vedea pe fratele tău că greșește, îi vei spune aceasta. Dar dacă acest lucru nu se regăsește în viața voastră, ceva este în

neregulă. Acesta este adevărul.

Dacă

vedeți că biserica voastră este greșită, o iubiți oricum.

Hristos Și-a iubit Biserica și Și-a dat viața pentru ea, iar noi trebuie să facem același lucru. Și nu doar că trebuie s-o facem, ci o vom face dacă avem dragostea lui Hristos în noi. Ea ne va constrânge și ne va determina să facem aceasta deoarece suntem creștini. Da.

Ce

a făcut Andrei de îndată ce a fost convins că El era Mesia?

Fără îndoială că în seara aceea când Andrei și tovarășul său au stat cu El, Isus S-a întors la Scripturi și a început să le vorbească.

Andrei

era un învățat în ce privește Scriptura pentru că tatăl său fusese fariseu și îl învățase cum va fi Mesia.

Astfel,

atunci când L-a văzut pe Isus făcând lucrurile pe care trebuia să le facă Mesia; când L-a văzut cum trăia și toate celelalte lucruri, a fost convins că El era Mesia.

Când

vedeți că Dumnezeu se ocupă de voi și vă schimbă viața, când vă face din ceea ce sunteți ceea ce trebuie să fiți, atunci sunteți pregătiți să le spuneți și celorlalți despre aceasta pentru că sunteți convinși.

Dar

problema este că noi venim și avem doar o mică și rapidă trecere pe acolo. Noi spunem: „Oh, nu putem sta prea mult aici. Nu, nu ne vorbi zece zile sau toată noaptea. Vom merge acolo și poate vom da mâna cu predicatorul sau ne vom trece numele în registru și vom avea o mică senzație.” Într-o seară la bar, iar în seara următoare predicăm Evanghelia. Vedeți? O, vai! Aici este problema. De aceea suntem atât de confuzi în legătură cu aceste lucruri. Lăsați-l pe om să dovedească ce poate!

Îmi

amintesc prima predică pe care am încercat s-o predic. Eu îl apreciez mult pe predicatorul acela bătrân. Eu m-am dus la biserica baptistă și l-am văzut cum predica. Eram doar un flăcău și eram pe cale de șase luni sau de un an. Păstorul bisericii m-a chemat și mi-a zis: „Vreau să predici mâine sau miercuri seara.”

M-am

dus la amvon și m-am gândit că am făcut exact ca un predicator și că m-am descurcat bine. După predică, toate bătrânele m-au bătut pe umăr și mi-au zis: „Frate Billy, a fost minunat!” Ele plângeau și ziceau: „Dumnezeu va face din tine un predicator pe cinste.”

M-am

gândit: „Oh, sper că va fi bine.” Mă gândeam că m-am descurcat bine.

M-am

dus la bătrânul doctor Davis care stătea acolo cu buza scoasă și l-am întrebat:

„Cum
m-am descurcat, doctore?”

„Nici
nu se putea mai rău,” a răspuns el. Vedeți? Când l-am auzit ce
spune, m-am gândit: „O, vai!” Am crezut că am trăit toate
emoțiile, că am făcut toate mișcările din mâini pe care le fac
predicatorii și tot ceea ce trebuia să fac. Am crezut că am făcut
exact ca fiecare dintre ei; că l-am observat și am făcut așa cum
a făcut și el.

Deci
el mi-a zis: „Mai rău nu se putea!”

„Cum
ai spus, frate Davis?”

„În
viața mea nu am auzit așa ceva,” a spus el. „Tinere, vreau să
ne întâlnim mâine după-amiază la ora două, în camera mea de
studiu.”

M-am
gândit: „O, vai!” La ora două m-am dus la el cu capul plecat și
am zis:

„Bună
ziua, doctore Davis.”

„Cum

ești, Billy? Stai jos.”

„Da,
domnule.”

„Bănuiesc
că te simți rănit, că sentimentele tale au fost rănite,” a
continuat el.

„Au
fost doar călcate în picioare,” am răspuns eu. „Aceasta este
tot. Deci, ce am făcut greșit?”

„Vreau
să-ți povestesc ceva, pentru că eu am fost avocat înainte de a fi
predicator.”

„Da,
domnule, știu aceasta.”

„Billy,
odată am studiat legea așa cum ai studiat tu Biblia sau cum ai
studiat această slujbă. Când am fost numit avocat, am crezut că
știu deja totul. Astfel, odată am mers și am pledat pentru un caz
de divorț. A fost primul meu caz. Eu i-am urmărit pe ceilalți
avocați și am văzut cum băteau în masă și spuneau: „Domnule
Judecător!” Plângeau, își ștergeau lacrimile de pe față și
ziceau: „Femeia aceasta sărmană este așa și așa...”
Oponentul meu era un avocat bătrân. El a stat și m-a privit în
timp ce am plâns, am bătut în masă și am făcut tot ce făcuseră
și ceilalți avocați. El stătea liniștit alături de un alt

avocat, iar la un moment dat a spus (Fratele Branham bate de trei ori în amvon): „Onorată Instanță, cât mai poate tolera această Curte un astfel de teatru?”

Și

doctorul Davis a continuat: „Am pierdut procesul. Am plâns mult, dar în ziua aceea am învățat ceva. Avocatul acela îmi era prieten. El a venit la mine și mi-a zis: „Roy, am făcut aceasta intenționat, pentru că tu erai într-o stare emoțională: plângeai, dădeai din cap și băteai în masă.”

„Am

făcut la fel ca ceilalți avocați,” am răspuns eu.

„Dar

nu ai adus nici un articol de lege în ceea ce făceai. Nu emoțiile noastre câștigă cazul, ci verdictul legii. Tu trebuie să știi ce spune legea despre aceasta,” mi-a spus el și a continuat: „Același lucru s-a întâmplat cu tine, Billy. Tu ai dat din cap, ai plâns și ai sărit în sus și-n jos, dar nu ai predicat nici un Cuvânt din Biblie, ci te-ai lăsat purtat doar de emoții.”

Ceea

ce contează este Cuvântul lui Dumnezeu. El este Cel care vorbește. Așa este. Trebuie să fie Cuvântul și numai Cuvântul.

Când

Andrei a văzut Cuvântul făcut trup în Isus Hristos, a fost convins pe deplin, iar din clipa aceea a fost preocupat în legătură cu fratele său și s-a dus repede la el.

Ați

observat? El nu i-a spus niciodată: „Simone vino cu mine la întâlnirea aceasta. Poate vom reuși să deosebim duhurile și să vedem dacă acest Om este cu adevărat Mesia.” El nu a spus așa ceva, ci a zis: „*Noi*

L-am găsit.” Nu

a existat nici măcar o îndoială cu privire la aceasta: „*Noi*

L-am găsit pe Mesia.

Vino să-L vezi și tu.” El era convins pe deplin.

În

Egipt, când Moise a crezut că preia controlul asupra situației și l-a ucis pe egipteanul acela, a devenit nepăsător. El nu era îngrijorat în legătură cu aceasta.

Dacă

Dumnezeu avea să fie cu el, de ce nu a fost? Astfel, a plecat de acolo, s-a căsătorit cu o femeie frumoasă s-au stabilit într-un loc și au avut un copil, pe Gherșom. Urma să moștenească o turmă mare de oi de la Ietro, preotul Madianului și totul mergea bine. El avea să trăiască cu soția lui, să aibă o căsuță și alte lucruri. Îi mergea bine, avea o slujbă bună, iar într-o zi urma să fie moștenitor. Totul era în ordine.

Nu

mai avea nici o grijă și nu mai simțea biciul supraveghetorilor. Nu mai era preocupat de frații lui de jos, din Egipt, nici de bietele femeii ai căror copii erau luați de lângă ele și aruncați la crocodili; a uitat că erau ținuți în robie și că lucrau din greu; nu mai era preocupat sau interesat de ei.

A

plătit pentru casa lui așa cum facem și noi astăzi. Acesta este

primul lucru la care ne gândim: să plătim pentru o casă. Aceasta este bine și corect. Noi trebuie să avem o casă, dar înainte de aceasta trebuie să vină altceva: este Dumnezeu și bunul mers al lucrurilor din biserică. Datoria fiecărui om din biserică este să se asigure că totul merge bine. Voi trebuie să depuneți toate eforturile ca să aduceți fiecare bărbat sau femeie, fată sau băiat în biserică; să-i luați de pe stradă sau de la colțuri și să-i aduceți în biserică.

Moise

a renunțat: „Lăsați-i! Dacă vor să stea acolo, este în ordine.” Vedeți? El nu avusese încă o experiență personală.

Așadar,

într-o zi, undeva în pustiu, acest păstor cu barbă și cu un toiag în mână, a trecut de-a lungul muntelui. Deodată a ajuns față în față cu Dumnezeu; laHVeH Dumnezeu stătea acolo într-un rug aprins care nu se mistuia. Dumnezeu i-a atras atenția suficient de mult ca să-l aducă acolo și l-a determinat să-și scoată încălțăminte din picioare. Vedeți? El a auzit Glasul lui Dumnezeu și a fost convins că acolo era „EU SUNT CEL CE SUNT. Eu nu greșesc niciodată. Eu M-am arătat lui Avraam, Isaac și Iacov și sunt încă Același Dumnezeu.”...

Atunci

când a aflat că Dumnezeu nu era o grămadă de crezuri și doctrine, ci era un Dumnezeu viu și real, care trăiește, inima lui a început să ardă. Acum nu mai era nimic să-l poată opri. A aflat că Dumnezeu intenționa să-l elibereze pe Israel și că el era cel chemat pentru această slujbă.

O,

Dumnezeule, dă-ne predicatori ca Moise! De aceasta avem nevoie,

fraților. Nu-i așa, fraților? (Frații spun: „Amin”). Așa este. În loc să fugim altundeva.

Toată

experiența de seminar a lui Moise a dispărut atunci. Vedeți? El a fost un bărbat inteligent; a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și putea da lecții la oricine. Dar aceasta nu i-a folosit la nimic; el avea nevoie de o experiență personală cu Dumnezeu. Astfel, L-a întâlnit față în față și a vorbit cu El, iar când a făcut aceasta, a aflat care era planul Lui și acolo, pe loc, a devenit preocupat cu privire la frații săi care erau în robie.

Orice

bărbat sau femeie care L-a întâlnit vreodată pe Dumnezeu față în față și care merge pe stradă și-i vede pe oameni morți în păcat, va simți că aceasta îl ucide.

Am

vorbit de curând despre aceasta cu soția mea și cu câțiva frați și le-am zis: „Am înnebunit? Sunt nebun? De ce strig în continuu la oameni? De ce spun aceasta? De ce postesc și mă rog să se îndepărteze de aceasta?” Cu cât postesc mai mult, păcatul devine tot mai urât. Vedeți? Lucrurile se înrăutățesc pe zi ce trece, așa că nici măcar nu mai poți merge afară.

Zilele

trecute, soția mea a dorit să merg cu ea într-un fel de magazin. Când am ajuns la ușă, tocmai ieșea o doamnă. Știu la ce biserică merge și pot spune că a fost îngrozitor. Când am văzut-o, am strigat: „Du-te înapoi, sperietoare!” Am văzut părul acela mare coafat așa, cu acea culoare albastră sau verde aplicată pe aici și pe aici. Când am văzut-o mergând pe acolo,

arăta ca un crenvurst slab și sugrumat. Vă spun că a fost îngrozitor. Da.

De

curând am fost la Los Angeles la micul dejun al oamenilor de afaceri și-l așteptam pe fratele Arganbright să vină. În timp ce stăteam acolo a trecut o doamnă. N-am mai văzut în viața mea așa ceva, așa că m-am gândit: „O, vai, sărmana femeie! Ceva este în neregulă cu ea.” Și am vrut să mă îndepărtez, dar imediat m-am gândit: „Nu! Eu sunt predicator și trebuie să vorbesc cu ea. Am văzut cancerul, lepra, etc, dar așa ceva n-am mai văzut.” Ființele umane nu arată așa decât dacă sunt bolnave sau moarte. Astfel, m-am îndreptat spre ea cu intenția de a-i spune: „Iartă-mă, soră. Sunt predicator și slujba mea este să mă rog pentru bolnavi. N-ai vrea să mă rog și pentru tine?”

Dar

în timp ce mă gândeam la aceasta, iată că a mai apărut o femeie care arăta ca prima, și apoi încă una. Era pentru prima dată când vedeam așa ceva. Aveau o culoare ciudată aici, apoi puțin albastru aici și verde aici. Era o priveliște jalnică. Și vă spun sincer că aveau un cap mare. N-am mai văzut niciodată așa ceva și simțeam că mi-e rușine.

Este

o rușine! Cu siguranță. Purtau pantaloni largi, dar Biblia spune că o femeie care poartă îmbrăcăminte bărbătească este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Oh, toate acestea sunt o putoare înaintea lui Dumnezeu! Cum poate inima ta să vadă aceasta și să nu fie îngrijorată? Când îți vezi propria națiune, propriul popor; când îi vezi pe oameni cum se zbat în păcat și merg în iad, iar tu nu poți face nimic în legătură cu aceasta. Lăsați-mă să strig cât mai am voce și pot striga. Nu-mi pasă ce spun ceilalți. Există bine și rău, iar eu vreau să fiu de partea bună

atunci când voi sta înaintea lui Dumnezeu. Vreau să fiu acolo. Cu siguranță. Da.

Moise

a devenit preocupat atunci când a aflat că Dumnezeu este Dumnezeu.

Într-o

noapte, Iacov l-a părăsit pe Laban și a plecat mai departe. În inima lui ardea dorința să se întoarcă acasă, dar am văzut că se temea de fratele său. Astfel, înainte de a trece Iordanul, a trecut la treabă și s-a rugat toată noaptea; s-a luptat toată noaptea cu Domnul și a zis: „Nu Te voi lăsa să pleci!” Îmi place aceasta. Țineți-vă de El! Stați toată noaptea cu El, fiindcă așa a făcut și Andrei. Stați toată noaptea cu El.

Iacov

s-a luptat toată noaptea cu Îngerul, iar spre dimineață Îngerul i-a zis: „Se face ziuă și trebuie să plec.”

„Nu

te las să pleci! Vreau în mine Ceva care să mă schimbe, să mă facă diferit.”

Și

ați observat că de îndată ce Domnul l-a binecuvântat cu binecuvântarea pe care a cerut-o, a fost gata să treacă râul și să meargă să-l întâlnească pe fratele său.

Vedeți,

mai întâi de toate, trebuie să fiți convinși. Apoi, următorul lucru care se întâmplă este că deveniți preocupați. Iacov știa

aceasta. El știa că Dumnezeu l-a despărțit de fratele său, că l-a trimis în altă țară și a fost cu el, că l-a binecuvântat și i-a dat tot ce avea; știa că i-a făgăduit că se va îngriji de el, că-i va înmulți sămânța și că se va întoarce în patria sa. El știa că dacă va putea intra în legătură cu Dumnezeu, ar deveni preocupat, și a procedat întocmai. În ordine.

Într-o

zi, David s-a dus să ducă niște plăcinte făcute de mama sa. El era doar un băiețel, iar frații lui erau acolo în război.

Filistenii îi siliseră să se retragă de-o parte a dealului, așa că Israel se afla de-o parte, iar filistenii de cealaltă. Micuțul David s-a dus acolo îmbrăcat cu haina lui de păstor și cu praștia în buzunar, iar când a ajuns, a auzit provocarea pe care o făcea acel uriaș oștirii Dumnezeului celui viu.

Aceasta

l-a intrigat pe David. Vedeți? Astfel, s-a dus la Saul și i-a spus că va lupta el cu uriașul acela. Dar Saul i-a zis: „Tu nu ești decât un copil. El este cu mult mai mare decât tine și a fost războinic încă din tinerețe. Cum crezi că vei putea lupta cu un asemenea om?”

Acum

fiți atenți. În primul rând, David a fost convins. Amin. El a fost convins, apoi a devenit preocupat în legătură cu frații săi. Astfel, dacă ar fi fost doi uriași cu care să se lupte, ar fi făcut aceasta. Amin.

Iată!

Acesta este creștinul. Dacă restul nu o va face, noi o vom face. Amin. Să mergem! Dacă va trebui să merg singur, voi merge. Voi spune ce este bine și ce este rău. Spuneți aceasta acolo! Spuneți

aceasta indiferent ce se va spune despre voi. Stați pe Cuvântul lui Dumnezeu și spuneți că este Adevărul! Rămâneți pe Cuvânt! Oh, ce timp!

David

era convins. El știa că Dumnezeu este viu.

Poate

Saul i-a zis cam așa: „Fiule, îți admir curajul, dar tu nu ești de statura acelu om.” Vedeți, ei priveau la ceea ce vedeau.

Dar

David era convins, așa că a spus: „Ascultați. Slujitorul tău păzea turma tatălui său, iar într-o zi a venit un leu, a luat un miel și l-a dus cu el. Dar slujitorul tău s-a dus după el și l-a doborât cu o lovitură de praștie. Atunci a sărit la mine, dar l-am prins de falcă și l-am omorât. În altă zi a venit un alt animal, un urs, și a luat un alt miel. Dar l-am omorât și pe acela, și sunt convins că Dumnezeul care m-a izbăvit din ghearele leului și ale ursului, mă va izbăvi și din mâinile acestui filistean netăiat împrejur și laudăros.” Da, domnilor. „Cu cât mai mult va face aceasta acum. Frații mei nu au curajul să lupte cu el, dar eu sunt preocupat în legătură cu oștirea Dumnezeului celui viu. Sunt îngrijorat și vreau să-i văd acolo unde trebuie să fie.” Amin.

Am

spus eu ceva? În ordine. Sunt preocupat că ei vor da înapoi și vor spune că Isus Hristos nu este Același ieri, azi și în veci. Sunt preocupat că ei vor da înapoi și vor spune: „Sfințenia nu are ce căuta în biserică. Nu există sfințire făcută de Duhul!” Sunt preocupat că ei vor spune: „Zilele minunilor au trecut.” Ce este în neregulă cu ei? Care este problema cu ei? Noi suntem

preocupați. Dacă ei se tem să facă aceasta, noi avem experiență în privința aceasta, l-am întâlnit pe diavolul. Așa este. Iar Dumnezeu care l-a putut birui pe diavolul din viața mea și a turnat în mine botezul cu Duhul Sfânt, poate să-l nimicească și pe acel diavol netăiat împrejur care încearcă să sfideze oștirea Dumnezeului celui viu. Amin.

David

era preocupat. De ce? Fiindcă era convins că Dumnezeu este Dumnezeu. El era convins că Dumnezeul care l-a luat pe el și praștia lui și l-a ajutat să ucidă acel leu, i-l poate da în mână și pe filisteanul acela netăiat împrejur și lăudăros. Nu puteți vedea aceasta, prieteni?

Dumnezeu

care poate umple un om cu Duhul Sfânt, nu poate scoate un demon de boală care încearcă să sfideze un creștin? Oh, cu siguranță că poate! Dumnezeu care l-a sfidat pe diavol, l-a îndepărtat din viața mea, și a făcut din mine un creștin, nu poate face aceasta și pentru un om care însetează și dorește să-L cunoască pe Dumnezeu? Cu siguranță că da. Dumnezeu care a putut îndepărta dorințele și iubirea de lume din voi, nu poate face același lucru și pentru omul de lângă voi? Cu siguranță că poate. Dar voi trebuie să fiți convinși că El poate face aceasta și apoi puteți fi preocupați.

În

Judecători, îl găsim pe al treilea judecător. Poate mulți dintre voi n-ați citit niciodată despre el. Numele lui era Șamgar. Este un singur verset micuț, scris la sfârșitul unei pagini din Biblie. El era israelit.

În

timpul judecătorilor, filistenii le permiteau israeliților să-și cultive pământurile, dar ce făceau cu recoltele? După ce munceau toată vara, filistenii veneau, luau tot și duceau în tabăra lor.

Astfel,

într-o zi, micuțul Şamgar stătea acolo după ce își adunase recolta. Probabil că soția lui era îmbrăcată în niște zdrențe, iar copiii erau palizi, pentru că au avut un an în care au trăit în strâmtorare din cauză că filistenii au venit și le-au luat toată recolta. Și acum se repeta aceeași situație. Pe când Şamgar avea tot ce le trebuia pentru iarnă, a auzit un zgomot. S-a uitat pe fereastră și ce a văzut? Iată că veneau șase sute de filistenii, toți în armuri, cu sulice și săbii atârând pe șold, cu coifuri mari de aramă pe cap; erau puternici și îmbrăcați în zale. Iată-i aici: „Tromp, tromp, tromp!” Mărșăluiau înainte. De ce? Ca să-i ia tot ce avea. Știți ceva? Mi-l imaginez pe Şamgar cum s-a uitat la familia sa, apoi la filistenii și la urmă spre cer. „Eu sunt evreu,” și-a zis el. „Sunt în legământ. Dumnezeul părinților mei Avraam, Isaac și Iacov este și Dumnezeul meu, și sunt tăiat împrejur. Nu sunt războinic și nu știu nimic despre o sabie, dar sunt preocupat de familia mea și sunt convins că Tu ești Dumnezeu.” Aleluia! Aceasta este.

Nu

strigați: „Hei, domnule filistean, așteaptă până când îmi iau licența, știi tu, titlul meu de doctor și voi învăța cum să duelez.” Nu! Nu aveți timp pentru aceasta. Trebuie doar să știți că El este Dumnezeu și asta-i tot.

Şamgar

a spus: „Știu că El este Dumnezeu; sunt convins de aceasta. Știu că sunt evreu, că sunt în legământ și că sunt tăiat împrejur.”

Astăzi,

noi avem o tăiere împrejur mai mare decât a lor, fiindcă suntem tăiați împrejur de către Duhul Sfânt și astfel toată lumea este tăiată afară din noi. Sunteți voi în legământ? Sunteți creștini? Sunteți umpluți cu Duhul Sfânt? Sunteți tăiați împrejur de către Duhul Sfânt? Atunci fiecare făgăduință din Biblie, îți aparține și ție, frate. Amin.

Dumnezeu

are harul să vă determine pe voi, femeilor, să vă lăsați părul să crească; are harul să vă facă pe voi, bărbaților, să vedeți că ele fac aceasta; are harul necesar pentru toate aceste lucruri. Are harul pentru vindecare. Așa este, pentru că El este Dumnezeu.

Dacă

nu este, atunci de-a ce ne jucăm? De ce mai continuăm cu aceste lucruri? Dacă este așa, suntem o aramă sunătoare și un chimval zăngănitor și am devenit o sare care și-a pierdut gustul.

Suntem

sau nu suntem credincioși de cincizecime? Dacă suntem credincioși de cincizecime, atunci să fim! Dacă Mesajul este adevărat, intrați în El, iar dacă nu este, ieșiți afară și căutați să găsiți locul în care se regăsește Adevărul. Da. Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, atunci slujiți-L, dar nu puteți să-L slujiți și pe Dumnezeu și pe Mamona în același timp. Să-L slujim pe Dumnezeu! Fiți convinși și atunci veți fi preocupați. Atunci biserica va crește cu adevărat pentru că veți merge afară și-i veți aduce înăuntru pe toți cei care pot fi aduși.

Dar

cât timp mergeți și spuneți: „Păi, aceasta este datoria

predicatorului!” nu va fi nimic. Nu este numai datoria predicatorului, este datoria tuturor. Așa este. Fiecare creștin născut din nou are același Duh în el. Predicatorul poate avea un dar, însă acesta este numai un dar al Duhului Sfânt, nu este Duhul Sfânt. Este numai un dar al Duhului Sfânt.

Predicatorii

sunt chemați. Profeții, învățătorii, evangheliștii, păstorii, etc, primesc Duhul Sfânt, apoi primesc un dar pentru a face aceste lucruri cu el.

Dar

Dumnezeu nu are copii mai mici sau mai mari, ci toți sunt copiii Lui. Așa este. Și chiar acum, tu stai în locurile cerești în Isus Hristos, având puterea Sa.

Poate

zici: „Frate Branham, eu sunt ultimul din biserică, sunt doar unul neînsemnat.”

Amintiți-vă

că atunci când S-a înălțat, voi ați fost ridicați împreună cu El, fiindcă sunteți parte din Trup. Astfel, voi stați împreună cu Hristos în locurile cerești. Chiar dacă sunteți pielea de pe talpa piciorului, diavolul este sub voi. Așa este. Biserica! Unde este Capul este și Trupul. Noi am murit, am fost îngropați și am înviat împreună cu El la învierea Sa, și am fost puși în locurile cerești în Hristos Isus, așa că fiecare văpaie a iadului este sub noi. Amin. Așa este. Nu contează cât sunteți de neînsemnați, fiecare diavol este sub voi. De ce? Pentru că marele Biruitor a biruit fiecare păcat, totul, fiecare boală, chiar și moartea. Așa este. Noi suntem mai mult decât biruitori în El. Suntem așezați cu El pe tronul Său și Îl privim așa cum

privește și El, Tatăl. Așa este. Este acolo. În ordine.

Șamgar

se săturase, așa că a zis: „Sunt convins că El este Dumnezeu și sunt preocupat în legătură cu familia mea.” Și știți ce a făcut? A luat un otic de plug, a sărit în mijlocul drumului și a măcelărit șase sute de filistenii.

Știți

ce este un otic de plug?

Este

o unealtă de metal cu coadă de lemn, asemănătoare cu o lopățică, cu ajutorul căreia se curăță pământul de pe brazdarul plugului. Deci, cu un băț în mâinile lui și cu hainele de zi cu zi pe el, i-a omorât pe acei filistenii care erau îmbrăcați în armuri și purtau coifuri și sulite. Cum a rezistat bățul acela? Acel otic de plug ar fi trebuit să se rupă la prima lovitură pe care a aplicat-o capului unui filistean care era acoperit cu un coif din aramă. Dar el a doborât un filistean, apoi încă unul până când i-a pus jos pe toți. De ce? Pentru că era convins. Amin. El era convins.

Dacă

acel om a luptat astfel pentru familia lui, în circumstanțe ca acelea, cum ar trebui să lupte Biserica Dumnezeului celui viu care are botezul? Șamgar a avut un otic de plug, dar voi aveți botezul, pe Duhul Sfânt.

În

seara aceasta nu vreau să vă țin patru ore, așa că mai bine merg mai departe. În ordine.

Știți

ce a făcut Avraam? A primit vizita unui grup de Bărbați, iar ei au stat cu el până când a fost convins pe deplin Cine erau. Cred că acest lucru este scris în Geneza 18.

În

timp ce stătea în fața cortului, Avraam și-a ridicat privirea și a văzut trei Bărbați care veneau spre el. Când i-a privit, a avut un sentiment ciudat, pentru că cei trei Bărbați erau deosebiți. Astfel, a alergat înaintea lor și a zis: „Nu vreți să vă opriți și să stați puțin sub stejar, să vă odihniți? Vă voi aduce puțină apă, vă voi spăla picioarele și vă voi da ceva de mâncare. Apoi, după ce veți prinde la inimă puteți să vă continuați călătoria.” Vedeți? Ce era aceasta? El nu avea de gând să lase să-i scape această ocazie. Nu o faceți nici voi în seara aceasta. Înțelegeți? El avea de gând să nu scape acea șansă. „Stați aici, iar eu mă duc să aduc apa.” Vedeți? Avraam Le-a spălat picioarele și l-a observat cu atenție. „Sunt aproape sigur că am dreptate,” se gândea el. A mers la Bărbatul următor, s-a uitat la El, i-a spălat picioarele și a scuturat praful de pe hainele Lui, apoi i-a zis: Sarei: „Pregătește repede niște turte.” A alergat la vite, a luat un vițel tânăr și l-a dat unei slugi să-l gătească repede. Când a terminat de spălat picioarele acelor Bărbați, Avraam și-a zis: „Acum sunt aproape sigur...” Au mâncat, iar când au terminat, au privit spre Sodoma, iar Unul din ei a zis: „Avraame...”, nu Avrame. Cu câteva zile în urmă, Dumnezeu le schimbă numele, așa că acum i-a zis: „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?” Nu Sarai, ci Sara. „Unde este nevastă-ta, Sara?”

De

unde a știut El că numele lui era Avraam? De unde a știut că era căsătorit? De unde a știut că avea o soție? De unde a știut că numele ei era Sara? Și de unde a știut că numele lor au fost schimbate din Sarai în Sara și din Avram în Avraam?

Avraam

a spus: „O, vai! L-am văzut în Duhul! Acesta trebuie să fie El.”
Apoi l-a răspuns: „Este în cort.” Biblia spune că Bărbatul acela stătea cu spatele la cort, iar Avraam l-a zis: „Este în cortul de la spatele Tău.”

Și

El i-a zis: „Avraame, te voi vizita din nou. Ai așteptat timp de douăzeci și cinci de ani. Tu ai o sută de ani, iar ea are nouăzeci. Te voi vizita din nou, iar ea va avea copilul pe care ți l-am făgăduit.” „Eu” este pronume personal. „Eu ți l-am făgăduit.”

Avraam

a spus: „Știu că va fi așa. Știu aceasta.”

Dar

Sara, care era în cort, nu a înțeles, de aceea a râs și a spus: „Eu, o femeie bătrână de aproape nouăzeci de ani, să am din nou plăceri cu domnul meu? Și el este bătrân. Cum vom mai putea fi din nou o familie? Acest lucru este imposibil. Pur și simplu nu se poate întâmpla.” Și a râs în sinea ei.

Dar

Bărbatul care stătea cu spatele spre cort, a zis: „De ce a râs Sara și a spus că acest lucru nu se poate întâmpla?”

Atunci

Avraam a fost sigur, a știut, iar Sara a spus tremurând: „Eu nu am spus niciodată aceasta. Nu am râs.”

Dar

El a zis: „Ba da, ai râs!”

Oh,

atunci Avraam a fost convins că El era Dumnezeu și L-a numit „Doamne” cu „D” mare de tipar, adică „Elohim.” El nu era doar un mit, era Dumnezeu, iar Avraam era convins pe deplin că Acela era Dumnezeu. Și Domnul avea de gând să nimicească Sodoma.

Ce

a făcut atunci Avraam? A devenit preocupat în legătură cu fratele său pierdut care se afla în Sodoma. Când a realizat ce urma să se întâmple, Avraam l-a zis acelui Bărbat: „Dacă vei găsi cincizeci de oameni drepecți, vei cruța orașul acela? Dar dacă vei găsi patruzeci? Și tot așa până când a ajuns la zece. Vedeți? El era preocupat de ceea ce urma să se întâmple cu fratele său.

Aceasta

este, frate. Noi suntem preocupați în legătură cu fratele nostru atunci când suntem convinși că El este Dumnezeu. Iar dacă noi, oamenii cincizecimii, suntem convinși că El este Dumnezeu, atunci vom fi preocupați de frații noștri. Așa este. Dar uneori ne comportăm ca și cum nu am fi convinși. Astfel, uneori când ne rugăm pentru bolnavi și boala continuă să persiste, noi spunem: „Păi, nu știu ce să zic... Roagă-te pentru mine din nou.” Vedeți? Înainte și înapoi, ne comportăm ca și cum nu suntem convinși pe deplin că Dumnezeu își ține promisiunea făcută.

Frate,

Dumnezeu își ține promisiunea. Cu siguranță că El face aceasta. Dacă n-ar fi Dumnezeu și dacă n-ar fi promisiunea Lui, nu ar trebui s-o țină. Dar dacă este promisiunea Lui, atunci trebuie s-o țină ca să dovedească faptul că este Dumnezeu. Cu Dumnezeu nu

este nimic în neregulă, ci problema este cu mine și cu tine.

Dumnezeu

a făgăduit ce va face în zilele din urmă și cum Se va manifesta.

Astfel, Isus a spus în Ioan 14.12: „...*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*”

Când

Filip a venit înaintea lui Isus și a văzut lucrările care aveau loc, a alergat și l-a adus pe Natanael.

Natanael

a venit, iar când a ajuns în prezența Sa, a fost convins pe deplin atunci când Isus i-a zis: „*Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*”

Aceasta

l-a convins că Acela era Mesia, așa că l-a zis: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel. Știu aceasta.*”

Femeia

de la fântână a fost convinsă pe deplin atunci când El i-a spus că a avut cinci bărbăți. Dar nu numai că a fost convinsă, ci a devenit și preocupată, așa că a alergat în cetate și a spus:

„*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este Acesta Mesia?*”

Vedeți? Ea a fost convinsă pe deplin, a crezut, a știut că era adevărat.

O,
Doamne, ai milă de noi!

Ar

fi bine să stăm cu El până când suntem convinși; până știm sigur dacă este bine unde suntem, iar după aceea vom vedea făgăduința Lui vie printre noi. Atunci am fi preocupați. Dacă am lua cartea lui Dumnezeu și am spune: „El a făgăduit că va face aceasta,” apoi am sta până când am fi convinși că El este Dumnezeul acestui Cuvânt, L-am vedea cum Se manifestă în acel Cuvânt, făcându-L viu, și am primi făgăduința Lui. *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi Cuvintele Mele... „Nu numai unele cuvinte, ci toate cuvintele Sale. „Dacă cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereți orice veți vrea și vă va fi dat.”* Așa este. Vedeți?

Nu

numai azi, ci și în seara aceasta și mâine. Poate mâine veți spune: „Nu știu dacă este așa. Poate a fost așa pentru cineva, dar nu știu dacă va fi așa și pentru mine.” Vedeți? Dacă gândiți așa, s-a dus. Înțelegeți? Păsările vin și trec pentru că sunt păsări călătoare.

Dacă

priviți în trecut și începeți să raționați, să aveți îndoieli sau ceva de felul acesta, vor veni îngrijorări însutite. Preocupări!

Mai

am câteva versete pe care aș dori să le aduc, dar mă voi opri puțin să vă spun ceva. Zilele trecute am văzut în ziar niște imagini cu desene. M-au izbit, pentru că erau niște imagini

impunătoare.

Acolo

era un băiat. Era bine îmbrăcat, pregătit pentru școala duminicală. Avea părut pieptănat, iar pălăria și-o ținea în mână. A luat micul dejun, a mâncat ceva, s-a spălat pe dinți și s-a pregătit pentru școala duminicală. Stătea la ușa dormitorului părinților săi care dormeau și zicea: „Care dintre voi mă duce la școala duminicală?” El era preocupat. Aceasta este, prieteni. Preocupat.

Realizați

că responsabilitatea pentru orașul Tempe este pe umerii voștri? Dumnezeu v-a făcut pe fiecare dintre voi un far și sunteți responsabili de păcatele acestui oraș. Această răspundere stă pe umerii predicatorilor, a membrilor bisericii și a misionarilor care vin aici în timp ce noi călătorim. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). În ordine.

Ce?

Nu vă este teamă. Cu siguranță nu vă este teamă să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvânt, pentru că El Își ține Cuvântul. El nu este un dumnezeu care să spună acum una și apoi alta. Înțelegeți? Dacă Dumnezeu promite ceva, acel lucru se va împlini negreșit, pentru că El Își ține Cuvântul credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”).

Nu

credeți că același Isus care S-a ridicat din mormânt, a venit înapoi sub forma Duhului Sfânt, iar acum este în noi? (Adunarea spune: „Amin”). *„Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul*

veacului.

Nu vă voi lăsa și nici nu vă voi uita, ci voi fi cu voi până la sfârșitul lumii." Înțelegeți? Lumea nu va vedea aceasta, dar voi o veți vedea. Lumea nu crede aceasta, dar voi sunteți aleșii. Cei care cred sunt cei care primesc. Acesta este adevărul.

Prieteni,

aici este secretul. Aici este ceea ce vreau să știți. Sunt atât de bucuros pentru că am venit să vorbesc cu voi în seara aceasta. Sunteți o audiență atât de frumoasă și mă bucur pentru că sunt aici, în biserica fratelui Groomer. Cred că înainte a fost administrator sau așa ceva, pentru că la una din adunările noastre, se ocupa de partea administrativă. El a dorit întotdeauna să vin la biserica lui micuță și mi-a spus: „Frate Branham, vino și vorbește-ne.”

Mai

este încă un grup de oameni la care aș vrea să merg. Este vorba de indienii de aici, indienii Navajo sau indienii Apache. Ce oameni scumpi! Îmi amintesc întâlnirile pe care le-am avut acolo sus. Oriunde aș fi, încă îmi amintesc întâlnirile minunate pe care le-am avut cu ei.

Eu

predic același Mesaj pe care l-am predicat la început și stau în același fel. Este Dumnezeu, prietene. Sunt convins pe deplin că această cale a Duhului Sfânt este Dumnezeu. Acesta este adevărul. Eu Îl cred din toată inima.

Trebuie

să fii convins, pentru că altfel nu ești preocupat.

Dacă

nu aş fi fost convins și preocupat că această cale a Duhului Sfânt este cea dreaptă, aş fi încă în biserica baptistă, pentru că ei sunt un grup de frați drăguți. Da, domnilor.

Eu

sunt convins că este timpul ca biserica să fie botezată cu Duhul Sfânt, Acesta fiind Hristos care vine în voi și Se face cunoscut prin minuni. Bapțiștii și majoritatea bisericilor cred aceasta, dar catolicii nu cred.

Catolicii

iau acea azimă și spun că Dumnezeu este în ea. Cu voia Domnului, într-o seară voi predica despre tema „Creștinism contra păgânism”, și despre această „azimă care este Dumnezeu.”

Eu

cred că toți protestanții și toate mișcările evanghelice mari care s-au născut din Duhul lui Dumnezeu sau care Îl au pe Dumnezeu în jurul lor, știu când vine Duhul Sfânt, dar nu spun că atunci când vine, El aduce schimbarea. Ei par să creadă și să spună: „El nu va tolera lumea, dar oamenii pot trăi așa cum au făcut-o întotdeauna. Vor merge la biserică și vor încerca să fie buni, să facă ce pot face mai bine.” Nu este aceasta, prieteni!

Când

va veni Duhul Sfânt jos, vă va face o făptură nouă. Da, domnilor. El vă va face o făptură nouă; El va locui în voi, iar voi veți fi chipul Lui. El va trăi în voi, va lucra și Se va mișca în voi așa cum dorește.

Eu

am citit Vechiul Testament și am văzut ce era Dumnezeu în Vechiul Testament prin acei profeți. Apoi am trecut la Noul Testament: l-am luat, l-am citit și am aflat că Dumnezeul Vechiului Testament este și Dumnezeul Noului Testament. Este același Dumnezeu.

Apoi,

am urmărit ce s-a întâmplat în Noul Testament până la întemeierea bisericii catolice timpurii, care a avut loc în jurul anului 300 d.Hr. la Conciliul de la Niceea când episcopii au introdus numele de „papă”, iar biserica catolică a luat calea dogmelor omenești. Biserica adevărată credea Biblia și a mers mai departe, dar biserica romană a luat calea dogmelor și aceasta face și astăzi. Astfel, ei au pierdut semnele și minunile, iar această stare a continuat sute de ani până la Reformă.

Apoi

a venit Reforma și au pășit în față Martin Luther și John Wesley, îngerii Bisericilor Sardes și Filadelfia, iar acum suntem în epoca Laodicea. Cea mai deplorabilă imagine este cea a bisericii Laodicea, pentru că Hristos a fost scos afară din biserică Sa, iar acum stă și bate la ușă încercând să intre înăuntru. Așa este. Da. Așa este. El încearcă să intre în biserică din care venim noi și din care a fost dat afară.

Oh,

frate și soră, cum dorește El să intre în biserică Sa! Cum dorește El să Se miște printre ei! Cum dorește El să Se exprime în fața lumii! Dar El poate face aceasta numai dacă Se folosește de tine și de mine.

Cum

au știut ei că Acela era Mesia? Cum a știut femeia de la fântână că El era Mesia? Când El i-a spus că a avut cinci bărbați. De ce

a spus Natanael: „*Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu?*”

Pentru că El i-a spus: „*Te-am văzut când erai sub smochin.*” Vedeți?

Acela era felul în care ei știa; acela era semnul lui Mesia.

Întrebați pe oricine și veți vedea că acesta este adevărul.

Priviți în Biblie și veți vedea că acesta este semnul lui Mesia.

Eu

am fost în multe locuri din țara aceasta, dar nu sunt Mesia, ci sunt fratele vostru.

Ceea

ce încerc eu să vă spun este că Duhul Sfânt care era în Hristos, Îl făcea să fie Mesia. Hristos înseamnă „Cel uns.”

El a fost un trup de carne conceput în pântecul unei fecioare. Iar voi încercați să faceți din ea o zeiță. Puteți realiza că ea nu a fost mai mult decât un incubator pe care l-a folosit Dumnezeu?...

...Cu

siguranță că nu. Ea nu este Împărăteasa cerului, ci a fost o femeie aleasă de Dumnezeu pentru că era o fecioară curată. A fost preumbrită de Duhul Sfânt care a creat un trup în ea. Aceasta a fost propria Lui creație. Acolo nu a fost nici o urmă de spermă sau ceva. Deloc.

El

nu a fost nici evreu, nici dintre neamuri, ci a fost Dumnezeu. El a fost creat în acel pântec. Iar acel trup curat, sfânt, fără nici o urmă de spermă de ființă umană, a fost un vas sfânt în care a locuit IaHVeH. De aceea a spus Isus: „*Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.*”

Așa

este. El putea vorbi, putea spune cuvintele sau ceea ce era. „Nu sunt Eu, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.” Înțelegeți? Acesta este motivul pentru care Se ruga El Tatălui.

Cineva

m-a întrebat: „Păi, atunci cum a putut să Se roage Tatălui dacă Tatăl era în El?”

„Tu

cum te rogi Tatălui dacă Tatăl este în tine?” I-am întrebat eu. Vedeți? Te rogi Duhului Sfânt. Da, cu siguranță că da.

Vedeți” „Dumnezeu

era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” Marele

laHVeH Dumnezeu locuia în Hristos. În noi este într-o anumită măsură, dar în El era fără măsură. Înțelegeți?

Dumnezeul

care a fost în Vechiul Testament, este și în Noul Testament. Până la Conciliul de la Niceea, El a fost în biserică. Și iată că-L găsim în aceste zile din urmă ca fiind același Dumnezeu, Același Duh Sfânt, aceleași semne și minuni, același mod de lucru.

Ascultați!

Voi știți că eu sunt și misionar. Am fost de șapte ori în jurul lumii și am ajuns în locuri unde oamenii nu știu nici măcar care este mâna dreaptă sau cea stângă și nu știau nici o boabă de engleză. Unii dintre ei nu folosesc fraze sau cuvinte, ci fac doar un fel zgomot ca păsările atunci când vorbesc. Alții scot sunete ascuțite ca animalele pe care le aud în pădure: ciripesc, bolborosesc, etc. Ei nu au auzit nimic despre Isus Hristos, dar frate, dacă Duhul Sfânt vine peste ei, vor face aceleași lucruri pe care le faceți și voi. Așa este. Da. Vor face aceleași lucruri

pe care le faceți voi aici la Tempe. Așa este. Nici nu trebuie să le spuneți ceva despre aceasta. Nu, domnilor, pentru că Duhul Sfânt este Cel care face totul.

El

este Dumnezeu în Germania, în Elveția, în Arizona; El este Dumnezeu pretutindeni. Este Dumnezeu pe acoperișul casei, în celula de închisoare, în biserică; El este Dumnezeu în voi. Amin. Da, domnilor, și eu Îl cred. Fiecare Cuvânt pe care Îl vorbește este „Așa vorbește Domnul.” Eu cred că această Biblie este Adevărul. Amin. Credeți aceasta? („Amin”).

Este

vreun om bolnav pentru care trebuie să ne rugăm? Ridicați mâinile. Aseară am avut un rând de rugăciune. Este în ordine. În seara aceasta nu am venit să împart numere de rugăciune și să-i aduc pe oameni aici sus; să aduc șase, șapte sau zece oameni și să devin atât de slăbit încât să fie nevoiți să mă ducă afară pe sus. Am venit să mă rog, să pun mâinile peste bolnavi și totul să se deruleze astfel. Desigur, lucrurile pot fi făcute și în celălalt fel. Aceasta depinde de oameni sau mai degrabă de Dumnezeu, de ceea ce vrea El să facă.

Frate

Welch, când ai fost mușcat de șarpele acela, nu am văzut nici o vedenie în legătură cu aceasta. A fost? Mi-am pus doar mâinile peste tine. Aceasta a fost tot, pentru că El este Dumnezeu.

Vreau

să vă povestesc ce s-a întâmplat cu câteva săptămâni în urmă, după ce mi-am pierdut mama, în timp ce luam micul dejun undeva. Eu mă rugam, mă îmbrăcam cu haine groase și mergeam în pădure, iar acolo stăteam în peșteră. Nu percepeam vremea,

trecea zi după zi și noapte după noapte, și trăiam în fața lui Dumnezeu până când venea jos și vorbea cu mine. Da, domnilor, și eram sigur. Cu siguranță. Eu trebuie să fiu sigur de ceea ce vorbesc pentru că am suflete care mă cred; sunt suflete care cred că le spun Adevărul, care cred că am fost trimis de Dumnezeu, iar El este obligat să stea în spatele Cuvântului Său și să-L susțină. Și o va face. Da, domnilor. Dacă El te trimite, va legitima faptul că a făcut aceasta. Așa este. Amin. Eu cred aceasta, voi credeți? (Adunarea spune: „Amin”). Amin.

Eu știu că El este chiar aici. Amin. Și toarnă chiar acum Ceva peste mine. Eu știu că în seara aceasta noi suntem în locurile cerești în Isus Hristos. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Amin.

Nu cred că văd vreo persoană cunoscută. Cred că pentru doamna de acolo ne-am rugat aseară. Ridicați mâinile toți cei care sunteți bolnavi. Ridicați mâinile toți cei care știți că nu știu nimic despre voi. În ordine. Sunt mâini ridicate peste tot. Așa este.

Iată o provocare. Priviți în jur la oamenii pe care nu-i cunoașteți, pe care nu i-ați văzut niciodată. Dumnezeu știe dacă sunteți bolnavi; El știe dacă inima voastră a fost frântă, și știe dacă ați păcătuit. El știe totul. Vorbesc de o minune.

Este nevoie ca puterea Dumnezeului celui Atotputernic să vină jos și să dovedească faptul că El este Același Dumnezeu care a fost întotdeauna și va fi tot Dumnezeu. Poate El va face aceasta de cel puțin două sau trei ori, chiar acum, ca o confirmare. Nu știu dacă

o va face sau nu. Văd că este aproape 9.30, iar dacă am face un rând de rugăciune cu oamenii care au ridicat mâinile, am ajunge la ora 11.30, iar eu știu că fratele Norman trebuie să conducă în jur de o sută de mile până la Tucson, în timp ce eu am mai multe servicii mâine seară.

Eu

cred că în clipa aceasta suntem în locurile cerești. Credeți și voi aceasta împreună cu mine? (Adunarea spune: „Amin”). Lăsați-mă să vă dovedesc că El este Același Dumnezeu și în seara aceasta, în această clădire, așa cum a fost și atunci când a vorbit cu Avraam ascuns într-un trup de carne.

Eu

nu știu ce carne a fost aceea.

Unii

au spus: „A fost o teofanie.” Vedeți? Predicatorii încearcă să spună că a fost o teofanie, dar cum poate să mănânce carne de vițel o teofanie? Nu, domnilor. O teofanie nu mănâncă.

El

a fost un Bărbat într-un trup de carne, dar cu toate acestea era Dumnezeu. Ce semn era acesta? Ce reprezenta aceasta? El a spus: *„Așa cum a fost în zilele lui Noe, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”*

Dumnezeu va veni jos într-un trup de carne și Se va face cunoscut, așa cum a făcut-o acolo. Amintiți-vă că acesta a fost ultimul semn dat înainte ca focul să cadă și să distrugă Sodoma și Gomora.

Lumea

de astăzi, națiunea aceasta, oamenii, totul a devenit o Sodomă modernă. Așa este. Și ce a spus El?

„Cum

a fost în zilele lui Noe: mâncau, beau, se însurau și se măritau...” și:

„Așa

cum a fost în zilele lui Lot...” Ce

s-a întâmplat atunci? Ce a avut loc? Priviți. Au venit jos trei îngeri în formă umană, iar acest Bărbat pe care nu-l cunoștea Avraam, i-a spus despre starea lui, despre Sara și despre tot ce urma să se întâmple. Aceasta a făcut ca Avraam să fie convins că Acela era Dumnezeu și a început să mijlocească pentru fratele lui. Este adevărat? („Amin”). Dumnezeu a făgăduit aceasta.

Voi

nu trebuie să fiți într-o catedrală mare; nu trebuie să fiți la o campanie de mii de oameni, pentru că El a spus: „*Căci unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20), iar Dumnezeu va dovedi în seara aceasta că El poate să vă deosebească gândurile.

Ascultați

ce spune Biblia în Evrei 4.12: „*Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri, pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*” Este adevărat? Poate să judece chiar și simțirile și gândurile inimii. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”).

Ce

este Cuvântul lui Dumnezeu? „La

Început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan

1.1,14). Prin trăirea Sa dreaptă și trupul Său sfânt, prin Sângele Său curat și neamestecat, El ne-a dat totul fără plată, nouă, păcătoșilor necurați. Prin aceasta, Dumnezeu a luat Jertfa Sa și a trimis înapoi Duhul Său cel Sfânt, ca să sfințească o Biserică, prin care să continue lucrările pe care le-a făcut Isus, fiindcă El a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”).

Credeți

că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară? (Adunarea spune: „Amin”). Credeți că sângele Lui nu a fost sângele unui om? („Amin”). Noi știm că celula de sânge vine de la sexul masculin, iar în cazul acesta, Cel care a creat sângele și L-a adus la viață pe Fiul Isus Hristos, a fost Dumnezeu. Astfel, El a fost Fiul lui Iahveh Dumnezeu (Amin), iar Dumnezeu a locuit în El.

Când

El Și-a dat Viața și a spălat păcătosul care crede în El, Dumnezeu L-a luat și a făcut o ispășire pentru păcatele noastre, așa că am fost spălați prin apa Cuvântului și curățați, iar acum devenim sfinți. Nu este bunătatea noastră, ci mila Sa, pentru ca Duhul Sfânt să-Și poată continua lucrarea Sa în Biserică, de-a lungul fiecărei epoci, dovedind astfel că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Amin.

Aceasta

o avem de-a lungul a trei perioade: „ieri, azi și în veci,” trei însușiri ale Bisericii. Amin. Să-L lăsăm pe Dumnezeu să facă chemarea din aceste trei perioade. Credeți aceasta? (Adunarea

spune: „Amin”).

Să
ne rugăm.

Tată

ceresc, numai Tu poți face aceasta pentru ca acest popor să știe, Doamne, că timpul este aici. S-ar putea să nu mai trăim până dimineață, noi nu știm nimic în legătură cu aceasta, dar știm că trebuie să Te întâlnim pe Tine. Suntem siguri de aceasta, pentru că *„oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”* (Evrei 9.27). Noi trebuie să-L întâlnim pe Dumnezeu undeva.

Tată,

Dumnezeule, în seara aceasta am învățat că Tu ești încă Același Dumnezeu, și cred că în seara aceasta vei face ceva real în fața oamenilor, Doamne.

Ei

au auzit predica. Aici sunt unii din cei mai mari predicatori din lume, Tată. Ei trăiesc aici, în această țară, și sunt oameni cu adevărat sfinți, oameni dedicați lucrării Domnului, în cele mai bune biserici de aici. Eu cred aceasta. Ei sunt frații mei, Tată. Eu am venit printre ei, un străin chiar, dar m-au primit; m-au acceptat și mă iubesc deși uneori trebuie să-i dojenesc și să le spun anumite lucruri. Uneori, merg într-o organizație, și văd că denominațiunile îi dau jos de pe calea bătătorită, iar atunci îi mustru. Dar cu toate acestea, ei sunt la fel de buni și mă iubesc, iar atunci știu că sunt slujitorii Tăi, Tată. Ei știu că eu nu fac aceasta ca să fiu răutăcios, Doamne, pentru că dacă aș face aceasta, Tu nu ai lucra cu un asemenea om. Tată, calea este

prin sfințire, prin curățirea lucrată de Duhul și prin predarea vieților noastre în slujba Ta.

În

seara aceasta pot fi străini aici; pot fi prezbiterieni, metodiști, catolici, etc.; pot fi oameni care nu cred sau pot să spună: „Păstorul meu mă învață altfel. Preotul meu nu vorbește ca tine, este diferit.” Dar cu toate acestea, toți știu, Doamne, ce spune Evrei 13.8: că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*”

Într-o

zi, o femeie micuță a atins haina Ta. Și-a făcut loc prin mulțime și Te-a atins, dar Tu Te-ai întors și a spus: „Cine M-a atins?” Toți au negat aceasta, dar fiind călăuzit de marea puterea a lui Dumnezeu care era în Tine, de plinătatea lui Dumnezeu, ai privit în jur până când ai găsit-o pe acea femeie care avea o scurgere de sânge; iar când i-ai spus despre aceasta, sângerarea s-a oprit.

Doamne,

Tu ești Același Dumnezeu, iar în seara aceasta, mă rog, Dumnezeule, să-i sfințești pe credincioșii bolnavi din locul acesta. Îndură-Te și fă aceasta, pentru ca fiecare din cei prezenți să vadă, fără nici o umbră de îndoială și să recunoască că „Acesta este adevărul: Duhul Sfânt are dreptate. Biblia are dreptate și Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” Cer această binecuvântare în Numele lui Isus Hristos și pentru slava Sa. Amin.

Mică

audiență care stai în așteptare, vreau să te rogi pentru un moment și să privești spre El. Vreau să crezi cu toată inima ta că Dumnezeu este în această clădire. Noi știm cu toții că El

este prezent în Duhul, pentru că Dumnezeu este... (Adunarea spune: „Duh”). „Iar cei care I se închină Lui, trebuie să I se închine în Duh și Adevăr.” Ce

este Adevărul? Hristos, Cuvântul. Cuvântul este Adevărul. Duhul este Duhul Sfânt, iar Cuvântul este Adevărul. Și Duhul Sfânt ia Cuvântul făgăduit și Îl duce la împlinire. Înțelegeți? „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, vă aparține fiecare făgăduință de Acolo.” Vedeți? „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele,” atunci

El este în voi. Cel ce face aceasta este Cuvântul făgăduit. Înțelegeți? Nădăjduiesc că puteți înțelege, copilașilor. Binecuvântate să fie inimile voastre.

Într-una

din aceste zile, vom ține ultima predică aici. Știți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Apoi ne vom muta Sus.

Spuneți:

„Doamne Tată, fratele Branham nu știe nimic despre mine.” Poate nici nu mă cunoașteți și nu contează unde stați în clăire. Vedeți? Spuneți doar: „Tată, Doamne, el nu știe nimic despre mine, dar îngăduie să-mi vorbească și să-mi spună care este problema mea, și voi crede. Te voi crede, pentru că atunci voi ști că este Cuvântul făcut trup; el și eu împreună, în părtășie cu Dumnezeu, fiindcă Duhul Sfânt este aici. Îngăduie ca el să facă aceasta.”

Doamna

care își ține mâinile în poală așa, s-a uitat în sus și a spus: „Da.” Ea a crezut și a spus exact ce trebuia.

Odată,
a venit la El o femeie siro-feniciană, o femeie dintre neamuri, și
I-a zis: „*Fiul
lui David, ai milă de fiica mea!*” Pentru
ea, El nu era Fiul lui David, fiindcă era o femeie dintre neamuri,
așa că El a mers mai departe și nici n-a luat-o în seamă. Dar
femeia a strigat după El.

Atunci
El S-a întors spre ea și i-a zis: „*Nu
se cuvine să iau pâinea copiilor și s-o dau la câini.*”

Oh,
ce-ar fi provocat aceasta în așa-zii creștini, dacă El i-ar fi
numit câini? Cum s-ar fi ridicat și ar fi plecat! Dar ea nu a făcut
aceasta, fiindcă știa că acela era adevărul.

Astfel,
I-a răspuns: „*Așa
este, Doamne, dar și câinii mănâncă firimiturile care cad de la
masa stăpânilor lor.*”

„*O,
femeie,*”
a zis El atunci, „*mare
este credința ta; făcă-ți-se cum voiești.*”
(Matei 15.21-28).

Dacă
crezi din toată inima, tensiunea și problema pe care o ai la inimă,
te va părăsi. Crezi aceasta? O accepți? Vedeți? Aceasta este
problema ta, așa-i? Este adevărat. Doar crede! Tu crezi. N-am mai

văzut-o în viața mea pe această femeie. Este o străină pentru mine.

Să

vedem un alt caz. Chiar în spatele ei, femeia cu rochie verde. Dacă Dumnezeu nu o ajută, femeia aceasta va trebui să fie operată din cauza acelei tumori. Așa este. Ridică mâna, doamnă. Eu n-am mai văzut-o niciodată până acum, dar ea are o tumoare. Inima ei este slăbită și tristă. Dacă crezi că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, poate face această operație și să îndepărteze această tumoare, fără să mai fie nevoie de intervenția unei mâini omenești, poți avea ceea ce ceri.

Ești

convinsă? Crezi? Foarte bine.

Aici

stă o femeie micuță care se roagă. Are pe ea o haină roșie. Este bolnavă și slăbită. Tocmai și-a revenit după o pneumonie. Așa este. Crezi că Isus Hristos te vindecă pe deplin, doamnă? Dacă crezi, ridică mâna și spune: „Accept vindecarea.”

Bărbatul

de lângă ea, cel de acolo, are o problemă la spate. Crezi că El te va face bine, domnule? Atunci ridică mâna și spune: „Accept aceasta.” Crezi? Ești convins? Atunci, fii preocupat.

Acolo

în spate este o femeie cu părul cărunt și cu o eșarfă în jurul gâtului. Ea are artrită și s-a rugat de multă vreme ca să fie vindecată. Crezi că Dumnezeu te va vindeca, doamnă? Doamna de acolo. Crezi că Dumnezeu îți va vindeca artrita? Dacă crezi, poți

avea ceea ce ai cerut.

Bărbatul

de lângă tine are probleme cu prostata. Dacă crezi din toată inima, poți fi vindecat. Crezi, domnule? Ai încercat s-o faci pe ea să creadă, dar nu ai putut s-o faci să vadă. Dar Dumnezeu te-a vindecat de problema de prostată când ai trecut pe lângă ea. Domnul să te binecuvânteze. Ai primit vindecarea. Dumnezeu să te binecuvânteze. S-a terminat, s-a dus.

Iată.

Credeți? (Adunarea spune: „Amin”). Sunteți convinși? („Amin”). Atunci să fim preocupați. Restul sunteți preocupați? („Amin”). Câți dintre voi sunteți preocupați? („Amin”).

Este

vreun păcătos aici? Ești îngrijorat în legătură cu destinația ta? Înainte de a ne ruga pentru bolnavi, sunteți îngrijorați în legătură cu destinația voastră? Dacă sunteți cu adevărat preocupați de aceasta, de ce nu pășiți aici ca să-L primiți pe Hristos, când veți sta în prezența Sa aici pe platformă? Veniți aici! Oricine este preocupat și știe că nu este în ordine cu Dumnezeu, să vină la altar și să stea aici pentru rugăciune. Dacă sunteți afară sau înăuntru, indiferent unde vă aflați, haideți aici! Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Așa se face. Mai este cineva care este preocupat cu privire la locul în care va merge? Dacă nu sunteți siguri că aveți dreptate și sunteți preocupați, haideți aici.

Sunteți

convinși că Hristos este aici? Sunteți convinși că eu, un om, nu pot face aceste lucruri? Sunteți convinși că Dumnezeu a promis că va face aceste lucruri în zilele din urmă? Este Cuvântul lui

Dumnezeu. Sunteți convinși de aceasta?

Am

văzut ceva întâmplându-se chiar aici. Lăudat să fie Domnul.
Lăudați-L pe Domnul! Aceasta este minunat. Amin.

Sunteți

convinși? Credeți cu adevărat din toată inima? (Adunarea spune:
„Amin”). Dacă printre noi este cineva care nu este sigur că
este în ordine cu Dumnezeu, nu ar vrea să vină și să stea puțin
aici, pentru un cuvânt de rugăciune? Vino aici. Nu ești convins în
totalitate că ai dreptate?

Unele

dintre voi, femeilor, care pretindeți că-L aveți pe Duhul Sfânt
și purtați părul scurt, vreți să-mi spuneți că nici după
predica aceasta nu sunteți convinse, deși Biblia spune ce se va
întâmpla cu femeile cu părul tăiat? Dar voi bărbaților care
mai fumați și mergeți la petreceri? Unele dintre voi, femeilor,
purtați acele haine, deși Biblia spune că sunteți o urâciune
dacă faceți aceasta.

Voi

spuneți: „Carnea aceasta nu contează!” Atunci de ce Dumnezeu a
ridicat trupul lui Hristos? De ce trebuie să trăim în sfințenie,
dacă nu are importanță ce facem? Învierea va cuprinde și trupul
acesta. Așa este.

Dacă

credeți că acesta este Duhul lui Dumnezeu, atunci El vă condamnă.
Așa este. Cum veți fi condamnați? „*Cine... greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate.*”

(Iacov
2.10).

În
timp ce făceam aseară o remarcă, cineva a spus: „Frate Branham,
de ce nu lași femeile în pace? Lasă-i în pace și pe bărbați și
nu mai face aceste lucruri, fiindcă oamenii cred că ești un
profet.”

„Eu
nu sunt profet.”

„Cu
toate acestea, oamenii pretind că ești. De ce nu-i înveți cum să
primească darurile duhovnicești?”

„Cum
aș putea să-i învăț Algebra, când ei nu știu nici măcar
Abecedarul? N-au nici măcar atâta decență încât să se curețe
și să se comporte ca niște creștini. Și atunci, cum poți să le
spui lucruri duhovnicești, despre lucruri cerești?” Așa este.

Dacă
biserica pentecostală se curăță, se îndreaptă și se pune în
ordine cu Dumnezeu, vă voi dovedi că Duhul Sfânt va veni înăuntru.
Biserica va fi atât de plină de puterea Duhului Sfânt încât nu
va mai fi nimeni care să mai facă vreun păcat. Duhul Sfânt îl va
ținti așa cum a făcut-o în cazul lui Anania și Safira. Așa
este. Dar voi nu puteți face aceasta pentru că nu luați nici măcar
învățătura de la grădiniță. Cu siguranță că nu.

Hai deți

la altar cum au făcut-o femeile acestea. Vreți să spuneți că în toată această mulțime numai aceste două femei aveau nevoie să vină la altar? Amintiți-vă că este la latitudinea voastră, pe mâinile voastre și nu o veți mai putea spăla niciodată.

Să

ne plecăm capetele. Vino aici, soră, în timp ce credem în El și ne plecăm capetele.

Și

tu stai aici pentru salvare, fiule? Binecuvântată să-ți fie inima, fiule. Stai acolo.

În

timp ce ne plecăm capetele, este adusă aici, pentru a accepta salvarea, o femeie care cred că nu poate merge. Așa este. Lăsați-o aici. Este în ordine, soră. Nu trebuie să mergi pentru a face aceasta, fiindcă El va veni chiar în locul în care te afli.

Dacă

o femeie care abia poate merge este convinsă că aceasta este ceea ce este corect și este gata să vină să se căiască pentru ceea ce a făcut rău, ce este cu voi, bărbaților și femeilor care puteți sta în picioare și puteți merge bine? Aceasta va sta în fața voastră în ziua judecății.

Faptul

că purtăm numele de credincioși de cincizecime nu înseamnă nimic. Voi trebuie să vă nașteți din nou, pentru că atunci când vă nașteți din nou, pășiți în Lumina Bibliei. Faceți ce a spus Biblia. Amin.

Să
ne rugăm.

Tată

ceresc, Tu ești prezent aici și oh, cât de îndrăzneț vorbim în prezența Ta deoarece știm că nu mai suntem noi cei care vorbim, ci este Duhul Sfânt. Oh, Tată, cât de tare doare uneori când auzim propria Ta Voce care spune lucruri pe care Tu nu le-ai spune niciodată. Cum poate să se îndoiască cineva că este Duhul Sfânt în lucrare, după ce L-a văzut făcând lucrările pe care le-a făcut atunci când a fost aici în trupul lui Isus Hristos și ne-a lăsat făgăduința că va face aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când a fost aici în trupul lui Isus Hristos și ne-a dat făgăduința că va face aceleași lucrări și prin noi, slujitorii Lui.

Tată,

Îți suntem recunoscători pentru El și pentru că a venit să condamne această lume păcătoasă. Păcatul este necredința. Cei care spun că nu poate fi înfăptuit, deși s-a dovedit că s-a înfăptuit, și s-a dovedit chiar și prin dovezi științifice, prin multe dovezi infailibile, nu mai au nici o scuză, fiindcă Tu ai dovedit clar că ești cu noi.

Aici

stau acești oameni care au venit la altar în seara aceasta, după ce am făcut chemarea în urma predicării mesajului „Convins, apoi preocupat.”

Ei

își dau seama că viața lor a fost goală și că nu au putut face lucrurile pe care le-ar fi dorit să le facă și își dau seama că nu este vina Ta, ci a lor. Așadar, ei au venit în seara aceasta,

Doamne, pentru a mărturisi că sunt greșiți.

Unele

dintre femeile acestea care au părul tăiat și stau aici, așa cum au făcut-o și aseară, știu că acesta este adevărul, fiindcă Biblia spune că este un lucru dezonorabil pentru o femeie. *„...este cuviincios ca o femei să se roage lui Dumnezeu dezvelită?” Orice femeie care se roagă...cu capul dezvelit, își necinstește capul ei.”* (1Corinteni 11.13,5). Aceasta este învățătura creștină, iar marele învățător Pavel care ne-a învățat aceasta, a spus în Galateni 1.8: *„Dacă un înger din cer vine și predică orice altceva decât ceea ce am învățat eu deja, să fie anatema!”* Noi știm că acesta este adevărul.

Tată,

predicatorii aceștia scumpi învață aceasta ceas după ceas, dar adunare mai șovăiește încă. Cât de mult doresc inimile lor să vadă că biserica este umplută cu Duhul Sfânt și că acolo stau bărbați și femei sfinte. Ei doresc ca Duhul să fie atât de puternic acolo, încât orice păcat din biserică să fie identificat și să aibă loc semne și minuni mari, așa cum s-a întâmplat în zilele de la început.

Tată,

atunci vom merge din loc în loc, aducând mărturia noastră alături de frații noștri. Dar deși Îl văd pe Duhul Sfânt mișcându-Se printre noi, și știu că este Dumnezeu, totuși stau încă sub condamnare. Doamne, este scris că *„Păcatele unor oameni sunt cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.”* (1Timotei 5.24). Ei le mărturisesc în seara aceasta, Doamne, ca să meargă înaintea lor la judecată. Te rog să-i ajuți pe fiecare dintre ei,

Doamne, pentru că îți predau inimile și viețile ca să Te slujească pe Tine. Ce mai pot face, Doamne?

Fie

ca Duhul Sfânt, care a adus încredințarea prin Cuvântul Său și prin prezența Sa, să-Și confirme Cuvântul și să-L legitimizeze ca Adevăr; fie ca El să le dea acea porțiune sfântă care să le pună în inimi dorința de a Te sluji pe Tine. Dă-ne aceasta, Doamne.

Un

suflet scump spunea că ea a încercat să fie salvată și să se îndrepte, dar vrăjmașul o determina să spună lucruri urâte împotriva lui Dumnezeu. Tată, în calitate de slujitor al Tău, îl mustru pe acel diavol. Ieși afară din acea femeie și las-o în pace! Fie ca Dumnezeu cerului s-o umple cu Duhul Sfânt, iar tu, Satano, tu n-o mai poți ține legată. Elibereaz-o! Las-o în pace, în Numele lui Isus Hristos.

Aceasta

biserică, Biserica sfântă a lui Dumnezeu, se roagă cu un gând și o simțire ca acel diavol să nu se mai întoarcă la ea. Fie ca ea să meargă în pacea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, fiindcă cerem aceasta, Tată, spre gloria Ta. Amin.

Voi

ați venit să vă predați viețile, fără nici o umbră de îndoială în inimile și în mințile voastre, pe baza faptului că Dumnezeu a dat o făgăduință. Voi credeți din toată inima și stați la altar să-I spuneți lui Dumnezeu că vă pare rău pentru ceea ce ați făcut și că de acum înainte veți trăi o altfel de viață. Credeți că Dumnezeu vă ascultă rugăciunea și că va putea face aceasta? Ridicați mâna spre El și spuneți: „Te

accept, Domnul meu.” Amin.

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. Mergeți la locurile voastre știind că totul s-a terminat. Eu cred aceasta, voi credeți? (Cei care au venit în față spun: „Amin”).

Duhul

Sfânt este aici, prieteni. Credeți din toată inima? (Adunarea spune: „Amin”).

Câți

dintre cei de aici au botezul Duhului? Ridicați mâinile. În ordine. Biblia spune: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*”

Doriți să vă puneți mâinile unii peste alții? Lăsați-mă să mă rog pentru voi de aici, de pe platformă.

Este

ora zece fără cinci minute. A fost anunțat serviciul următor? (Fratele Branham vorbește cu cineva de pe platformă). (O soră spune: „Frate Branham”). Da, dragă. (Sora vorbește cu fratele Branham). Cu siguranță.

Fie

ca el să fie vindecat în Numele lui Isus de astmul pe care-l are și să nu mai fie deranjat niciodată de această boală. Amin.

Binecuvântată

să-ți fie inima. Știu că te va părăsi și că vei fi bine, puternic, un bărbat sănătos.

Dumnezeule

Atotputernic, noi suntem copiii Tăi prin credința în Isus Hristos. Suntem mădulare ale trupului lui Hristos prin botezul Duhului Sfânt. Suntem călători aici pe pământ și privim la lucrurile de sus fiindcă știm că cerul este casa noastră și că nu aceasta este locuința noastră.

Noi

credem că suntem în locurile cerești în Hristos. Fie ca puterea Dumnezeului celui Atotputernic să se instaleze peste această clădire și să vină în fiecare inimă.

Satană,

te mustru prin Isus Hristos, Dumnezeul cel viu, ca să-i părăsești pe acești oameni. Ieși afară din ei și pleacă de la ei ca să se facă bine în Numele lui Isus Hristos!

Câți

dintre voi cred? Câți sunt convinși? (Adunarea spune: „Amin”). Câți sunt preocupați? (Adunarea spune: „Amin”). Ridicați mâna și spuneți: „Sunt preocupat. Sunt convins că acesta este adevărul. Sunt convins că prin rănile Lui sunt vindecat. Sunt convins că botezul Duhului Sfânt este adevărat. Sunt convins că Isus Hristos este în mijlocul nostru.”

Ce

a spus Ioan? „...În

mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți.” (Ioan 1.26).

Va

trebui să schimbe această parte și să spun că printre voi este

Unul pe care voi nu-L vedeți. Acesta este Duhul Sfânt. El este Cel care împlinește orice făgăduință. Credeți aceasta cu toată inima voastră, cu tot sufletul vostru și cu toată mintea voastră? Ridicați-vă în picioare și acceptați vindecarea voastră, salvarea voastră sau orice altceva ar fi.

Amintiți-vă
că următorul serviciu va fi mâine seară la biserica fratelui
Outlaw.

Să
ridicăm mâinile și să-I cântăm Domnului această cântare. Nu
știu dacă o pot începe.

Îl
iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi

(Cu
toții):

Îl
iubesc, Îl iubesc,

Pentru
că El m-a iubit întâi,

Și
a câștigat salvarea mea

La
Calvar.

Pentru
cei care ați venit și ați urmărit serviciile, mâine seară vom
fi la biserica fratelui Outlaw. Este numită biserica „Numele lui
Isus”, jos în Phoenix. Da, frate, da. Fratele Grommer o va anunța.
În ordine.

Domnul
să vă binecuvânteze până când vă văd mâine seară. Domnul să
fie cu voi.

Amin